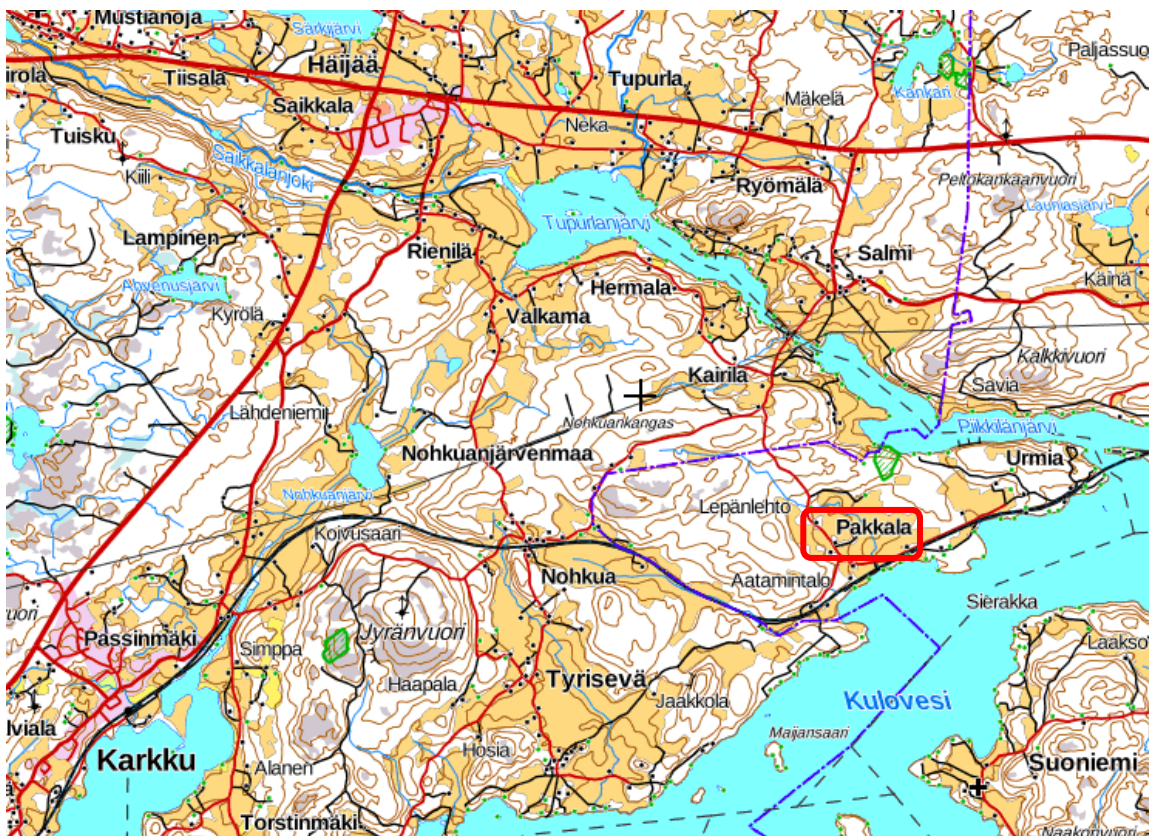

Karkun Suoniemen Pakkala

Pori 17.11.2020 Pekka T. Jaatinen, päivitetty 25.8.2026

Sisällys

Esipuhe	2
Suoniemi	3
Pakkala	3
Mäkelä	15
Heikintalo eli Aatamintalo eli Akselintalo	18
Antila eli Antintalo	21
Juhantalo	23
Epilogi	25

Esipuhe

Tässä julkaisussa käsittelen Suoniemen Pakkalan kantataloa ja siitä halkomisen seurauksena syntyneitä Pakkalan suvun asuttamia muita taloja.

Julkaisua tehdessäni käytin tavanomaisia lähteitä: kirkonkirjoja, Iso-livarin talonhaltijaluetteloja ja Suomen Asutuksen Yleisluettelo (SAY). Hyödynsin myös professori Seppo Suvannon keräämää Satakunnan henkilöstötiedostoa 1303-1571.

http://wiki.narc.fi/portti/index.php/Asutushistoriaan_liittyvi%C3%A4_hakemistoja

Pakkalan talo on herättänyt vanhojen arvostettujen tutkijoiden kiinnostuksen. Jalmari Finne julkaisi Pakkalan sukutauluja Genoksen artikkelissa Pacchalenius-suvun alkuperä. Genos 1930:1:33-34. Aulis Ojan artikkeli Pacchalenius-suvun alkupolvet ilmestyi myös Genoksessa, Genos 1970: 2: 49-60. Finnen artikkeli on luettavissa Suomen sukututkimusseuran sivuilta, edellyttää jäsenyyttä. Ojan artikkeli on vapaasti luettavissa https://www.genealogia.fi/genos-old/41/41_49.htm.

Tässä julkaisussa oli erityisessä merkityksessä ylioppilasmatrikkeli. Pakkalan talosta tuli todella paljon ylioppilaita. <https://ylioppilasmatrikkeli.helsinki.fi/hakulomake.php>

Jotain tietoa sain yhteispohjoismaisen Runeberg projektin sivuilta: <http://runeberg.org/>

Tapanani on tehdä ensin omat havainnot toisessa kappaleessa mainitsemistani lähteistä ja kirjata ne julkaisuni työversioon. Sitten olen verrannut tietojani Genissä oleviin. Jos tiedoissa on eroa, olen tarkastanut omat johtopäätökseni. Jos ne tarkastukseni jälkeenkin ovat mielestäni oikein, olen pitäytynyt itse löytämissäni tiedoissa. Tällä kertaa minulla oli käytössä myös toinen vertailuaineisto. Netissä oli vielä jokunen vuosi sitten sukututkija Ruth Hjorthin yhdessä Carita Hjorthin kanssa laatima selvitys Pacchalenius suvusta. Enää ei sivuston alkuperäinen osoite avaa tiedostoa, mutta minä olin tallentanut tiedot Word muotoon omalle tietokoneelleni.

Markus Vanha-Perttula luki julkaisuni käsikirjoituksen ja sain häneltä julkaisua kehittäneitä kommentteja. Kiitos Markus.

Tässäkin julkaisussa osa vanhemmista syntymäpäivistä on kaste- ja kuolinpäivistä hautauspäiviä.

Esivanhempani olen merkinnyt keltaisella pohjavärillä. Ellen ole erikseen maininnut muut julkaisun henkilöt ovat etäserkkujani tai heidän puolisoitaan. Usein puolisosokin osoittautui etäserkuksi, jonka

vaiheita olen selvittänyt joko toisessa julkaisussani tai tämän julkaisun toisessa kohta. Tällöin käytin sinistä pohjaväriä. Tekstissä on usein seuraavan muotoinen merkintä (minun 4c3r). Se tarkoittaa, että kyseessä on 4.polven etäserkkuni 3 sukupolven erolla. Olen laittanut merkintöjä osin itsekkäistäkin syistä, mutta myös osoittaakseni kuinka monella tavalla alueen suvut kytkeytyivät toisiinsa. Kolmas syy on se, että laskelma on Geni nimisen sukututkimusohjelman tekemä ja kertoo samalla sen, että Genissä on kyseisen henkilön juurista lisää tietoa. Tiedon löytää, kun käyttää jotain hakuohjelmaa (esim, googlea) ja laittaa hakuehdoksi henkilön nimen syntymävuoden ja -paikan ja perään geni.

Suoniemi

Alkuaan Suoniemi oli osa vanhaa ja suurta Sastamalan kirkkopitäjää. Suur-Sastamalan jakautumisen jälkeen Suoniemi oli Karkun kappeliseurakunta vuodesta 1670 lähtien. Suoniemestä tuli itsenäinen srk 1908. Suoniemi liitettiin 1973 Nokian kauppalaan. Samalla oma seurakunta lakkautettiin. Kuntaliitoksen seurauksena Suoniemi siirtyi Turun ja Porin läänistä Hämeen lääniin. Suoniemi oli siis satoja vuosia osa Satakuntaa.

Suoniemi alueena sijaitsee Kokemäenjoen vesistöön kuuluvan Kuloveden molemmin puolin. Suoniemen kirkko sijaitsee Kuloveden etelärannalla. Hallintokeskus sijaitsi järven pohjoispuolella Siurossa, missä olivat myös kunnan teollisuuslaitokset. Myös Pakkalan talo on Kuloveden pohjoisrannalla.

Pakkala

Pakkala, Pakkanen ja Pakka pohjautuvat sukuniminä ruotsin backe sanaan. Suomennettuna se tarkoittaa kumpua, töyrästä, hietapakkaa. Pakkalaa nimenä on eniten Etelä-Pohjanmaalla. Suoniemen Pakkalan talonpoikaistalo nousee erityiseen rooliin, koska sen tapoihin kuului kouluttaa pojistaan ylioppilaita. Turun akatemian perustamiseen asti kaikki Suoniemeltä lähtöisin olevat ylioppilaat tulivat Pakkalan talosta. Sen opintielle lähteneet miehet käyttivät tyypillisesti nimimuotoja Packale'n, Pacchalenius tai Paqvalenius.

Pakkala oli yksinäistalo. Se ei ollut osa jotain ryhmäkylää. Sillä oli tosin naapuritalo Saviniemi, joka liitettiin jo 1500-luvulla Pakkalaan.

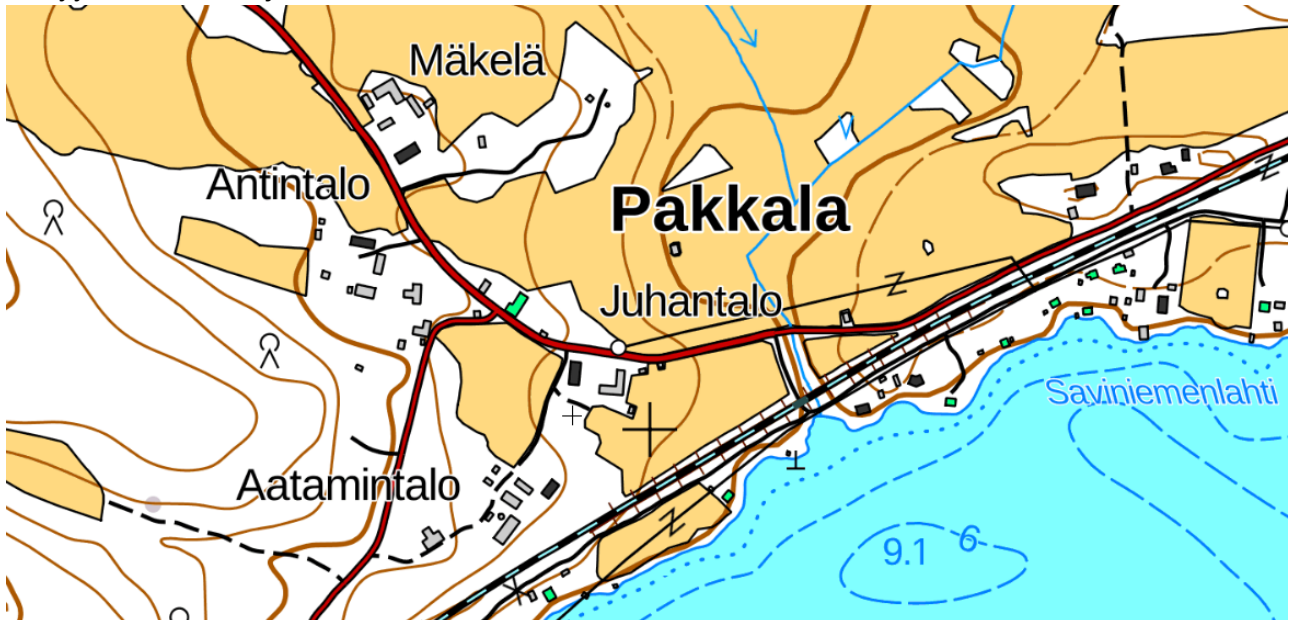
Pakkala oli vauras talo, joka pystyi jo 1500-luvulla kouluttamaan kaksikin talon pojista papeiksi. Yksi Pakkalan isännistä, Michel Andersson koulutti puolestaan toisen pojistaan papiksi ja toisen tuomariksi. Hän oli myös Karkun pitäjän nimismies ja oli vuodesta 1630 alkaen ratsutilallinen ensimmäisenä alueelta.

Pakkala halottiin 1740 veljeksille Per ja Anders. Perin taloa alettiin kutsua Mäkeläksi ehkä sijainnista johtuen. Mäkelä säilyi Pakkalan suvulla ainakin nyt tekemäni selvityksen loppuun asti.

Andersin taloa alettiin kutsua Antilaksi tai Antintaloksi. Jo seuraavan sukupolven aikana talo halottiin Andersin kahdelle pojalle Andersille ja Carlille. Carlin talo siirtyi pojan kolmannelle veljelle Johanille ja siksi taloa alettiin kutsua Juhantaloksi. Myös Juhantalo säilyi Pakkalan suvulla selvitykseni loppuun asti. Andersin taloa kutsuttiin edelleen Antilaksi. Se siirtyi toiselle suvulle 1840-luvulla ja lopetin talon vaiheiden seuraamisen siihen. Mäkelän talosta halottiin 1773 isäntänä jatkaneen Michelin pikkuveljelle Adamille oma talo. Siitä käytetään talonhaltijaluettelossa nimeä Heikintalo. Syynä lienee se, että talo periytyi talon tyttären Anna Adamsdr:n toisen kotiväyn

Henric Jacobsonin jälkeläisille, mutta kirkonkirjoissa sitä kutsuttiin Aatamin taloksi tai Akselin taloksi. Aatamintalona se on nykykartassa. Sekä Mäkelän että Aatamintalon kytkentä säilyi Pakkalan suvulla selvitykseni loppuun asti. Pakkalan synnyttämistä neljästä talosta Antila oli siis ainoa, joka siirtyi pois suvulta ja sekin vasta 1840-luvulla.

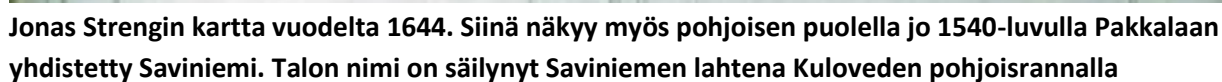
Rippikirjoissa kaikki nämä talot olivat edelleen yläsivun otsikon Pakkalan rusthollin alla. Heikintalon nimi vaihtui rippikirjasta toiseen. Ehkä siksi tyypillisesti isäntäväen nimeksi oli sen kohdalla selvyiden vuoksi kirjattu Pakkala.

Nykykartalla näkyvät kaikki neljä Pakkalan taloa. Myös Saviniemi on säilynyt lahden nimenä. Kun nykykarttaa vertaa seuraavan sivun vanhaan karttaa, voi päätellä, että Pakkalan talo oli suurin piirtein siinä, missä nyt on Antintalo.

Sama näkymä satelliittikuvana

Taulu Pakkala 1

Staffan Pakkala s.n.1510

Staffan oli Karkun Suoniemen kylän Pakkalan talon isäntä 1530-52. Talo ei ollut vielä silloin erityisen vauras. Äyrivero 1540: 2½, 1541: 3½. Karja 1540: hevosia 2, lehmiä 6, nuorta karjaa 4, lampaita 6, Staffan oli ainakin kevätkäräjillä 1530 lautamiehenä. Karkkulaisilla oli eräomistuksia mm. Siikaisissa. Staffan Packalalla ja Hyynilän Matts likisellä todettiin 1551 olevan yhteinen asuttamaton eräomistus 9 peninkulman päässä ”vid Karffula träsck” eli Siikaisten ja Pomarkun Isojärvellä. Staffanilla vaikuttaa olleen nimeltään tuntematon sisko seuraavasta käräjämerkinnästä päätellen. Ylä-Sastamalan syyskäräjillä 9.1.1544 kihlakunnan tuomari Jöns Vestgöte vahvisti kaupan, jolla Henric Ingulan (Kyrön hallintopitäjästä, nykyisestä Viljakkalasta) myi Staffan Packalalle vaimonsa (perintö)maan Pakkalan kylästä luvaten antaa vaimolleen yhtä hyvän maan Inkulan kylästä. Maan arvo oli 19 talonpoikaismarkkaa. Ehkä Staffanilla oli Pakkalan poikansa seuraavan isännän Mattsin lisäksi myös toinen poika Jöns Packala, joka sai käräjillä 23.9.1560 sakon salavuoteudesta Salmen Matleenin kanssa. Talvikäräjillä 1555 on eräässä asiassa mainittu Urbanus Packala. Oliko hän kolmas poika?

Seppo Suvannon mukaan Pakkalassa oli 1540 kaksi taloa. Toisessa asusti Thomas. Talo on varallisuudeltaan vaatimaton. Äyrivero 1540:1 ja eläimiä vain 1 hevonen ja yksi lehmä. 1544 Staffan otti viljelykseensä myös Thomaksen maat ja näin syntyi Pakkalan yksinäistila.

Taulu Pakkala 2

Matts Staffansson Pakkala s. n.1540

Mattsin aikana Pakkala vaurastui selvästi. Aluksi äyrivero oli sama kuin Pakkalan ja siihen yhdistetyn Saviniemen talon eli 3½. Hopeavero 1571 kertoo jo vauraudesta: kuparia 20, hevosia 3, lehmiä 9, nuorta karjaa 1-4-3-3 (11 eri ikäistä vasikkaa ja hiehoa) ja lampaita 30. Matts oli Pakkalan isäntä 1552-1584. Hän oli Aulis Ojan mukaan Suoniemen kulmakunnan toiseksi varakkain talonpoika.

Taulu Pakkala 3

Anders Mattsson Pakkala s. n.1560

Lapset:

1. Michel s.n.1580 ⇒ **Taulu Pakkala 4**
2. **Margareta s.n.1580, k.1646 Tyrvää. Plso Göran Thomasson Knuutila (Liuha) s.n.1570 Tyrvää, k.1646 Tyrvää. Taulu K6 kirjassa Tyrvään Liuhalat, Knaapit ja Vänniät.**
3. Paul. Toimi sotilaspappina
4. Thomas. Oli ensin Hattulan ja sitten Pälkäneen kappalainen
5. Matts. Mattsin poika Johan Pacchalenius suoritti yo-tutkinnon Upsalassa 5.8.1637 ja oli Kangasalan kappalainen 1643-, k.1655. Plso leski Brita Hansdr, k.1668

Anders oli Pakkalan isäntä 1584-1615. Lautamies kolmella vuoden 1571 käräjillä

Taulu Pakkala 4

Michel Andersson Pakkala s.n.1580, k.1656

Plso Brita Nilsdr s.n.1585, k.1654

Lapset:

1. Thomas. Oli pappi ⇒ **Taulu Pakkala T5**
2. Anders. Oli tuomari ⇒ **Taulu Pakkala A5**
3. Brita. Plso Erik Salenius s.n.1621, k.14.3.1702. Laitilan pitäjänapulainen, kappalainen ja lopuksi kirkkoherra. Erikin isä oli Laitilan kappalainen ja myöhemmin kirkkoherra Ericus Gregorii, jonka ylioppilasmatrikelin mukaan kerrotaan olleen piispa Ericus Erii Sorolaisen sukua. Genissä on

sukupuuta rakennettu ja se varmentaa asian. Erik Saloniuksen isoisä Grerorius Eri ja piispa Sorolainen olivat veljeksiä.

4. Per s.n.1623 ⇒ **Taulu Pakkala 5**

Michelin aikaan tilasta tuli 1630 Suoniemen kulmakunnan ensimmäinen ratsutila. Michel toimi Karkun pitäjän nimismiehenä ja suoritti ratsupalvelusta ensin Matts Erikssonin lippukunnassa 1635 ja 1637 Reinholdt von Glyftenin lippukunnassa. Michelin tiedossa olevista lapsista Per oli seuraava isäntä. Hän oli Aulis Ojan mukaan Michelin pojista nuorin. Tyttärestä Britasta tuli Laitilan pappilan emäntä. Michelin pojasta Thomaksesta tuli pappi ja Andersista lainoppinut. Tein heistä ensin omat selvitykset ennen kuin jatkan Pakkalan talon vaiheiden seuraamista.

Taulu Pakkala T5

Tomas (Thomas) Michelsson Pacchalenius (Pakkala), k.1679 Kisko.

Plso Kristina Kristersdr Agricola s.1629 Uskela, eli miestänsä kauemmin, olivat vihissä ainakin 1653-

Lapset:

1. Kristian yo 1674, k.1.5.1704 Bromarv. Plsot: 1.leski Elin Simonsdr, k.1697, 2.Maria Stam, elossa 1705. Kristian oli Tenholan Bromarvin kappalainen 1682-, saarnaajana pappeinkokouksessa Turussa 1701. Lapset: 1. Kristian Pacchalen yo Turussa 1701/02, k.n.1710. Plso leski Elin Simonsdr. Kristian oli katselmuskirjurina Uudenmaan jalkaväkirykmentissä 1706.
2. Gustaf yo 1674 Turku, k.1704 Kirkkonummi. Plso Anna Isaksdr Hermainen. Annan isä oli Kirkkonummen kirkkoherra Isak Hermainen, k.1700. Gustaf itsekin oli lopuksi Kirkkonummen kirkkoherra vuodesta 1701.
3. Johan yo 1678/79 Turku, k.1710 Fagervik, rutto. Plsot: 1. Anna (ainakin 1691-), 2. Anna Eriksdr Berg vuodesta 1710 (tämä liitto jäi hyvin lyhytaikaiseksi). Johan oli Inkoon Fagervikin ruukinsaarnaaja 1688-.
4. Kristina, k.1692. Plso Erik Stodius, k.1702 Seili. Erik oli Kiskon kirkkoherran apulainen 1668 ja sitten pitkään (vuodesta 1674) Nauvon Seilin hospitaalisarnaaja. Seilin saareen joutuivat spitaali- eli leprapotilaat loppuelämänsä ajaksi. Mukaan oli siksi otettava arkulaudat.
5. Ingeborg. Plso Pehr Melartopaeus yo 1663 Turku, k.4.5.1677. Pehr oli ensin appensa Kiskon kirkkoherran apulainen. Sitten vuodesta 1673 hän oli Turun läänin jalkaväkirykmentin rykmentinpastori. Pehr omisti Kiskon Toijalan kylän Mommolan ratsutilan. Pehrin isä oli Uskelan Mäenalan ratsutilan omistaja, kruununvouti Krister Mattsson.

Thomas suoritti yo-tutkinnon Upsalassa 29.10.1636. Hän oli aluksi ratsuväkirykmentin saarnaaja 1640-55 ja palveli rykmenttinsä eli hakkapeliittojen mukana Saksassa, Tanskassa ja Puolassa. Asui sittemmin Lempäälässä, josta muutti vappuna 1658 Kiskon kirkkoherraksi. Kuoli Kiskossa 1679. Näin on asia kerrottu lyhyen kaavan mukaan.

Aulis Oja on löytänyt Thomaksen elämästä vähemmän kunniakkaita piirteitä. Turun tuomiokapitulin pöytäkirja 19.1.1660 kertoo, että Kiskon ja Kiikalan herrat kirkkoherrat Thomas Michelsson Pacchalenius ja Lars Johansson Sarenius olivat Turun ja Porin läänin herra maaherran, jalosukuisen Erich von der Linden ilmoituksen mukaan käyttäytyneet sopimattomasti asianomaisen kärjäkunnan kärjillä ryhtymällä juovuspäissään soittamaan suutansa ja tappelemaan. Tuomiokapituli, toisin sanoen Turun piispa Johannes Terserus, tärkeydestään maankuulu, huomautti herroille kirkkoherroille, kuinka jumalattoman törkeätä tuollainen käyttäytyminen oli pappismiehiltä.

Molemmat syytetyt tunnustivat herra maaherran tekemän ilmoituksen paikkansa pitäväksi, mutta puolustautuivat sillä, että niin oli käynyt lihan heikkoudessa. He sanoivat kovasti katuvansa ja ilmoittivat sydäntänsä särkevän sen, että he nyt tuolla tavoin olivat sattuneet pahoittamaan armollisen maaherran ynnä yhteisen kansan mielen. Herra Larsille, joka ei ollut osallistunut valtakunnan ulkomaisiin sotiin, tuli selvä tuomio: joko virka pois tai putkaan. Ties mistä syystä, herra Lars valitsi jälkimmäisen vaihtoehdon. Herra Thomakselle, joka sentään oli Saksanmaalla valmistanut taisteluissa haavoittuneille sekä vääräuskoisten viinikellareita ja nunnaluostareita huonolla onnella ahdistelleille hakkapeliitoille lohdullisen lopun, annettiin vain yksi tuomio: 10 taalaria vaivaisille. Koska hänellä ei sattunut olemaan rahaa mukanaan, hän lupasi lähettää summan viipymättä tuomiokapituliin.

Kristinan isän Krister Simonssonin isä Simon Nilsson oli Viipurissa huovien päällikkö. Krister otti käyttöön nimen Agricola yo-aikana. Krister oli Uskelan kirkkoherra. Krister ja Mikael Agricola eivät ole ainakin käytettävissä olevan tiedon mukaan verisukulaisia.

Taulu Pakkala A5

Anders Michelsson Pacchalenius s.1615, k.31.8.1679 Pori

Plso Sofia Mårtensdr Stenius (tai Stenia) s.1633, k.9.7.1693 Kiikka

Vih.1648

Lapset:

1. Anders yo 17.1.1673 Upsala, k.4.3.1704 Eurajoki. Plso Katarina Larsdr Bock, k.1758. Lapset:
1. Anders, yo 1698, k.1721. Plso vuodesta 1707 Ruoveden kirkkoherran leski Elisabet Teet, k.1735. Anders oli Säkylän kirkkoherra 1712. Pakeni Suuren Pohjan sodan aikaista isovihaa Ruotsiin 1714. Anders oli lopuksi Ruoveden kirkkoherra, **2. Gabriel**, yo 1707, k.9.7.1721 Orivesi. Plso vuodesta 1713 Oriveden kirkkoherran lääninrovastin Johan Utterin tytär Kristina Utter. Gabriel Oriveden kappalainen, **3. Gustaf**, yo 1712, k.1763. Plso vuodesta 1722 Mynämäen kirkkoherran tytär Brita Larsdr Sacklinius, k.1773. Gustaf oli Maskun kirkkoherra. Yksi hänen pojistaan oli Merimaskun Kaksosten pehtori Anders Lars Pacchalenius s.24.5.1725 Mynämäki, yo 1741 Turku, k.20.6.1794 Merimasku. Andersin poika Gustaf Pacchale'n s.3.13.1757 Merimasku, yo 1776 Turku oli Nummen ja Pusulan nimismies 1785-88. **4. Sofia**. Plso Eurajoen kappalaisen Henrik Hosleruksen poka Jeremias Hoslerus yo 1703 Turku, k.1713 Eurajoki. Jeremias oli ensin apulaispappina Eurajoella ja vuodesta 1706 pitäjänapulaisena, **5. Maria**, k.1762. Plso vuodesta 1721 Simon Forselius s.6.9.1687 Loimaa. Yo 1710 Turku, k.1757 Mynämäki. Viimeksi Mynämäen kappalaisena 1739-. Poika Mynämäen pitäjänapulainen Anders Forselius yo 1739, k.1779. Anders oli pappi. Hän oli Vanajan kirkkoherra 1680- ja Eurajoen kirkkoherra 1697. Hän oli myös valtiopäivämies 1697. Kolmesta Andersin pojasta tuli pappeja ja kahdesta tyttärestä papin puolisoita. Vaimon Katarinan Vaimon Katarinan isä oli Vanajan Harvialan kartanon voudin Lars Jonasson Bockin poika korpraali Lars Bock. (Bockius) s.n.1653 Vanaja, k.9.2.1674 Janakkala.
2. Benjamin yo 17.11.1673 Upsala, k.2.2.1707 Pori. Plso vuodesta 1680 Porin kappalaisen tytär Maria Henriksdr Henricius, k.1719. Benjamin toimi kauppiana ja porvarina Porissa 1675-. Valittiin Porin tullinhoitajaksi 1682. Ero 1689 aikaansaatuun suuren vailingin ja tehtyään vararikon. Pietniemen kartanon asiamies 1704. Poika tykistön konstaapeli Anders Pacchalenius yo 1706, k.1710, rutto.
3. Karl yo 1665/66 Turku ja 17.11.1673 Upsala. Nimitettiin Orustin ja Tjörnin (Göteborgin ja Bohus lääni) kihlakuntien tuomiokunnan tuomariksi 1685, mutta ei astunut virkaan. Elossa 1699

4. Jonas yo 1679 Turku, k.12.1.1706 Pori. Plso Porin kappalaisen tytär ja Jonaksen veljen Benjamin vaimon sisko Katarina Henriksdr Henricius, k.1715. Jonas oli lopuksi Porin kappalainen.
 5. Thomas. Eli leskeksi jääneen äitinsä kanssa Kiikan Ritalassa ainakin vielä 1683.
 6. Axel yo 1889/90 Turku, k.4.11.1721. Plsot: 1. Katarina Allenius, k.1700, 2. vuodesta 1701 leski Helena Florinus, k.1739. Axel oli Janakkalan vt. kirkkoherra isovihan aikana 1715-21. Katarinan isä oli Nousiaisten kirkkoherra Gustaf Allenius (yo 1667, k.1694). Helenan isä puolestaan oli Jämsän kirkkoherra Kristoffer Florinus (yo1654, k.1696). Lapset: **1. Tomas Pacchalenius**, vihitty papiksi 1734, k.26.1.1784 Lohja. Lohjan kirkkoherra vuodesta 1762. Lääninrovasti vuoteen 1778. Oli hattujen sodan aikana valtiopetoksesta syytettynä ja vangittuna Ruotsissa, mutta havaittiin syyttömäksi. Plso vuodesta 1736 Keuruun kappalaisen Johan Roosin tytär Regina Roos, k.1786. Poikapuoli Isak s.25.7.1699, k.9.3.1768 Loppi Helenan 1. liitosta ja sai myös nimekseen Pacchalenius. Isak vihittiin papiksi Turussa 24.2.1721 vaikka ei ollut ylioppilas. Isak oli vuodesta 1738 Lopen kirkkoherra. **2. Maria**, k.1704. Plso Jöran Pahlman s.20.4.1672 Pori, k. 1723 Koski Hl. Jöran oli Koski Hl:n kappalainen 1711-. Maria oli hänen 3. plso.
 7. Gustaf s.1662 Turku, k.1710 Risholm, Kopparbergin lääni, Ruotsi. Yo-matrikkelin mukaan Gustaf ja pikkusisko Sofia matkustivat Ruotsiin maaherra Gustaf Duvalin kanssa. Oliko niin, että Gustaf Pacchaleus oli jo valmiiksi Duvalin palveluksessa Suomessa ja kun Duval siirtyi maaherraksi Ruotsiin, niin hän halusi Gustafin mukaansa. Joka tapauksessa Gustaf oli ensin maaherra Duvalin hovimestari ja myöhemmin Kopparbergin läänin kruununvouti Ruotsissa. Plso Anna Danielsdr s.1669 Suomi, k.1721 Suomi. <http://runeberg.org/fkefrandal/303/0285.html>. Sieltä löytyvät Gustafin lapset.
 8. Joel yo Turku 1693/94, k.10.1.1707. Plso noin vuodesta 1699 Rauman kappalaisen Matias Arveliuksen tytär Maria Arvelius, k.1751. Joel oli Rauman kappalainen 1699-.
 9. Elisabet. Plso vuodesta 1669 Isak Florinus yo 1661 Turku, k.1676. Isakin isä Arvid Florinus oli ensin Turun suomalaisen srk: kappalainen ja sitten Längelmäen kirkkoherra. Isak puolestaan oli Hämeenlinnan kirkkoherra ja pedagogion rehtori 1670-. Valittiin Hattulan kirkkoherraksi 1676, mutta kuoli ennen virkaan astumista. Lapset: **1. Anders** s.8.7.1669 Tyrvää, yo 1689/90. Plso ainakin vuodesta 1695 Sigrid. Anders oli syytteessä kaksinnaimisesta 1699 ja oleskeli silloin nähtävästi Inkerinmaalla **2. Ingeborg**. Plso vuodesta 1728 oli Kalannin kirkkoherran Mikael Brunlöfin poika kalantilainen ratsutilallinen Karl Brunlöf yo 1707, k.31.1.1740
 10. Sofia s.8.5.1664, k.18.4.1758 Norberg. Matkusti veljensä Gustafin ja maaherra Gustaf Duvallin kanssa ja avioitui 1688 Ruotsissa maaherran kotisaarnaaja Andreas Anders Barcheuksen kanssa. Tytär Brita Elisabeth Barchaea s.1708, k.1770
 11. Caisa. Katoaa Kiikan Ritalan kirjoista 1690
- Aulis Oja päättelee Andersin käyneen veljensä tavoin Porin pedagogion ja Turun katedraalikoulun ja harjoittaneen Turun hovioikeuden opastuksella lainopillisia opintoja. Anders oli Ylä-Satakunnan lainlukija 1641-53, 57. Sen jälkeen hän siirtyi Porin kreivikunnan alilaamanniksi, jossa virassa hän oli 1658-64. Lopuksi hän palveli ainakin vuonna 1667 tilapäisesti Pohjois-Suomen alilaamannina. Hän haki Turun hovioikeuden asessorin virkaa 1670, mutta hävisi vaalissa.

Anders asui enimmänsä osan elämästään Kiikan Ritalan isolla (1 2/3) ratsutilalla, jonka hän Ojan mukaan osti 1644 Turun pormestari Mårten Sigfridsson Ohrapäältä ja jolle hän haki vielä samana vuonna ratsutilan oikeudet. Heti Ritalaan muuton jälkeen Tyrvään srk kutsui hänet kirkonisännäksi. Kuoltuaan hänet haudattiin Poriin 31.8.1679.

Jo varhain Anders Michelsson osoittautui taitavaksi suomen kielen käyttäjäksi. Karkkulainen maisteri Abraham Kollanius oli vuonna 1648 tehnyt mittavan lainsäädännön suomentamisen. Sen kieliasun tarkistaminen annettiin alilaamannelle Henrik Jacobsson Vikman ja Anders Michelsson Pacchalenius. Tarkistustyökin oli aikaa vaativa ja valmistui 1853. Kiitoksena työstä Ruotsin hallitus Turun hovioikeuden esityksestä antoi heille palkkiona omaksi ja vaimojensa eliniäksi 10 taloa käsittäneen läänityksen Tyrvään pitäjistä. Maisteri Kollanius teki kuitenkin päätöksestä valituksen, jonka johdosta kamarikollegio toistaiseksi pidätti läänityksen kruunun hallussa, kunnes hallitus vuonna 1660 määräsi saman läänityksen annettavaksi yhteisesti maisteri Kollaniukselle, alilaamanni Pacchaleniukselle ja alilaamanni Vikmanin leskelle. Käytännössä läänitys jaettiin siten, että Kollanius sai Kiikan Haapaniemen Kokon ja Raapasen, Tyrvään Varilan Sepän ja neljänneksen Tyrvään Vinkkilän Kokista, Pacchalenius taas Tyrvään Liuhalan Erkkilän, Impolan ja Sepän ja kolme neljänneistä Tyrvään Vinkkilän Kokista sekä Vikmanin leski Saara Hannuntytär Kiikan Leikun Kärrän, Prihtin ja Setälän. Kollaniuksen ja Vikmanin osuudet palautuivat kruunulle jo muutaman vuoden perästä vanhapoika Kollaniuksen ja Vikmanin lesken kuoltua. Pacchaleniuksen osuus säilyi saajallaan hänen kuolemaansa saakka ja peruutettiin hänen leskeltään vasta isossa reduktiossa vuonna 1683. Lainsuomennos hävisi myöhemmin jäljettämiin. Maisteri Abraham Kollaniuksen alkuperäinen suomennos sitä vastoin on edelleen tallella ja meidän kaikkien helposti nähtävissämme professori Martti Rapolan vuonna 1926 painattamana.

Andersin suomenkielistä kynänjälkeä on kuitenkin säilynyt. Tallella on hänen toinen käännöstyönsä, vuonna 1667 ilmestynyt Henrik Carsteniuksen hartauskirjan suomennos "Cantio Cygnea, se on meidän Herran Jesuxen Christuxen viimeisest puhest ristin päälle rippuessa" (Joutsenlaulu eli Herramme Jeesuksen Kristuksen viimeisestä puheesta hänen ristillä riippuessaan). Nimilehdellä suomentaja mainitsee, että kirja on "Hämen Suomexi kääntty ja pranttijn annettu omal culutoxel" (Hämeen suomeksi käännetty ja omalla kustannuksella julkaistu). Varsinaisen käännöstekstin lisäksi kirjan loppuun on painettu "Yxi caunis ja suloinen ehtovirsi" (Kaunis ja suloinen ehtoovirsi), joka lienee julkaisijan itsensä sepittämä. Kirja on omistettu Turun ja Porin läänin entiselle maaherralle (1649-1655), Ruotsin valtaneuvokselle, Pernajan Sarvilahden kartanon omistajalle, vapaaherra Lauritsa Creutzille, jota Pacchalenius suomenkielisessä omistuskirjoituksessaan kutsuu hyväntekijäkseen. Julkaisijan omien kynäntuotteiden ohella kirjaan sisältyy vielä seitsemän ystävän kirjoittamat onnittelurunot kirjan ilmestymisen johdosta. Niistä viisi on latinankielisiä ja kaksi suomenkielisiä, toinen professori Eerik Justanderin ja toinen kirkkoherra Tuomas Rajaleniuksen käsialaa. Edellinen sanoo Pacchaleniuksen suomentamista saarnoista nykytapaan kirjoitettuna mm. näin:

Jotka jälleen suomalainen,
Antti autuas hämäläinen,
Mikon poika Pakkalasta,
runorikas Ritalasta,
ruotsist syväks suomeks käänsi
ja viel hyväks hämeeks väänsi

Anders koulutti kuusi poikaansa ylioppilaiksi ja tytöistä kaksi oli pappilan emäntinä. Melkoinen sivistysperhe. Anderskin pääsi elämässä pitkälle, vaikka ei ilm. suorittanut yo-tutkintoa. Sofian isä oli Vesilahden kirkkoherra Mårten Thomasson Stenius.

Taulu Pakkala 5

Per Michelsson Pakkala, k. syksyllä 1702

Plso Christina Ericson, k.1697

Vih. 1650/1651

Lapset:

1. Johan s.n.1650, k.1686–90. Plso Elisabet Johanson, k.1743. Johan oli Ylä-Satakunnan alisen kihlakunnan veronkantokirjuri 1679-. Syyllistyi kavallukseen ja pidätettiin 1683. Lisää tekstiä alempana. Plso viimeistään vuodesta 1680 Elisabeth Johanson, k.1743. Pojasta Peristä s.1678 tuli Pakkalan seuraava isäntä ⇒**Taulu Pakkala 6**.
2. Elisabeth, k. 1697. Plso Henrik Johannis Collinus s.n.1647, yo 1663/64 Turku, k.13.1.1707 Karkku. Henrikin isä Johan Matthiae. k.1671 oli Karkun kirkkoherra. Myös Henrikistä tuli Karkun kirkkoherra 1678. Lapset: **1. luutnantti Petter Collin** yo 1698, elossa 1724. Plso vuodesta 1708 Elisabet Roos, **2. Elisabeth**, k.1747. Plso Johan Enckell s.n.1664, k.2.10.1739 Karkku. Johanin isä Christoffer Christoffersson Enckel oli Ylä-Satakunnan alisen kihlakunnan kruununvouti, Karkun Nohkuan talollinen. Johan puolestaan oli Karkun kirkkoherra 1707-. Hän pysyi paikallaan isonvihan aikanaikin. Elisabeth oli Johanin 2. plso, **3. Maria**, k.1735. Plso Gabriel Lagus s.10.3.1679 Uusikaupunki, k.10.1.1742 Kirkkonummi. Gabrielin isä Johan Lepus oli Uudenkaupungin kirkkoherra. Myös Gabriel oli pappi, viimeksi Kirkkonummen kappalainen 1729-. Maria oli Gabrielin kolmesta vaimosta keskimäinen, **4. Brita**, k.1753. Plso vuodesta 1735 Karl Haveman s.7.4.1689 Viipuri, k.16.8.1737 Pori. Karl'in isä Henrik Haveman oli Viipurin kaupapormestari. Karl toimi ainakin vuodesta 1711 alkaen Porissa kauppiaina. Brita oli hänen 2. plso, **5. Christina**, k.1714. Plso ainakin vuodesta 1707 Erik Limnelius s.29.4.1685 Eura, k.1731 Somerniemi. Erikin isä oli Euran Soupan ratsutilallinen, kirkkoisäntä Karl Simonsson. Erik oli Somerniemen pitäjänapulainen vuodesta 1711 ja pysyi paikallaan isonvihan yli. Christina oli hänen kolmesta vaimosta ensimmäinen
3. Katarina, k.1723. Plso Johan Collin (Collinus) yo 1663/64 Turku. Johanin isä oli Karkun kirkkoherra Johan Collinus. Johan jr oli ensin Turun läänin jalkaväkirykmentin kersantti ja lopuksi luutnantti. Omisti Tyrvään Pohjolan ratsutilan vuoteen 1690. Asui sittemmin Tyrvään Vihattulassa. Muutti salavuoteudesta epäiltynä pois kotiseudultaan 1696. Poika Ruoveden kirkkoherra Johan Collinus yo 1690/791, k.1745.
4. Maria. Aulis Ojan mukaan plso oli katselmuskirjuri Johan Dvål ja ylioppilasmatrikelin mukaan katselmuskirjuri Johan Birell (Birelius) yo 1682/83, k.1701/02 Pakkala. Johan Birellin isä oli turkulainen räätäli Simon Henriksson. Dväliä ei löydy yo-matrikelista, joten ajattelen Dvälin ja Birellin olevan yksi ja sama henkilö ja sukunimen olleet Birell.
5. Christina. Sai 1685 aviottoman lapsen, jonka isäksi epäiltiin useampaa sotilashenkilöä. Christina lienee kuollut ennen vuotta 1700
6. Caisa. Aulis Oja arvelee Caisan kuolleen ennen vuotta 1700.

Per oli Pakkalan isäntä 1644-1700 (pitkään). Aulis Oja arvelee Perin joutuneen ottamaan Pakkalan isännöyden jo n. 20-vuotiaana isänsä sairaalloisuuden vuoksi. Emännöydestä huolehti aluksi äiti Brita, kunnes Per avioitui kuusi vuotta myöhemmin Christinan kanssa.

Vuonna 1650, Per Michelsson ollessa vasta noin 27-vuotias, hänet valittiin Rainion ratsutilan isännän Johan Hanssonin jälkeen Karkun ja Mouhijärven pitäjien nimismieheksi, samaan toimeen, jota hänen isänsä oli hoitanut vuosina 1630-1636. Toimen mukanaan tuomien moninaisten velvollisuuksien ja raskaiden korvauksien Pakkalan nuori isäntä sai tavanomaisten verovapauksien ja nimismiehenkappojen lisäksi oikeuden kantaa itselleen verot kolmesta Palvialan kylän talosta.

Talo näyttää Perin isännöyskaudella olleen jatkuvasti paikkakunnan varakkaimpia ja uudenaikaisimpia. Niinpä eräiden käräjäjuttujen yhteydessä käy selville, että Pakkalassa jo tällöin oli uloslämpivä pirtti ja pakari ja että talon huoneisiin jo kuului myös erityinen isännänkamari, jossa Per isäntä nukkui ja teki kirjoitustöitensä, kieli- ja kirjoitustaitoinen kun setiensä ja veljiensä tavoin oli. Talon vuotuisen kylvömäärän mainitaan 1600-luvun jälkipuoliskolla olleen 6 tynnyriä ja lehmien luvun 8 kappaletta. Kylvömäärä oli noussut 4 tynnyristä 6 tynnyriin jo edellisen isännän Michel Anderssonin aikana, jolloin Pakkalan yksinäistalon kanssa yhdysviljelykseen oli liitetty lähellä sijainnut Saviniemen yksinäistalo. Perin varallisuudesta kertovat niin ikään monet takaukset, joihin hän sitoutui ja jotka hän toisinaan joutui myös maksamaan taattavien osoittauduttua rahattomiksi. Jonkinlaisen käsityksen Perin varojen määrästä antaa tieto, jonka mukaan Pakkalan rakennusten ja irtaimiston arvoksi niiden tuhouduttua tulipalossa heti Perin hautajaisten jälkeen vuonna 1703 laskettiin kokonaista 2013 kuparitaalaria. Sen muuttaminen nykyarvoon ei kunnolla onnistu, mutta 1600-luvun lopulla tynnyri rukiita maksoi yhden ja lehmä kymmenen kuparitaalarin verran.

Paras osoitus Per Pakkalan yleisesti nauttimasta arvonannosta oli kuitenkin se, että hänet vuonna 1668 valittiin Ylä-Satakunnan talonpoikien edustajaksi Ruotsin valtiopäiville. Sinne hän vei mennessään tuomiokunnan asukkaitten haluamat esitykset eli ns. valitukset, jotka koskivat mm. ratsutilallisten oikeuksien ja velvollisuuksien yksityiskohtaista selvittämistä, tullimaksujen alentamista, sotilasrasitusten tasoittamista, papinmaksujen tarkkaa määrittelyä, maanlain suomentamista ja painattamista, maaseudun karjakaupan helpottamista sekä veronalennusten myöntämistä. Ainakin maanlain suomentamista ja painattamista koskeva esitys lienee ollut Per Pakkalan omaa aloitetta, päätellen siitä, että hänen veljensä Anders Pacchalenius jo oli aikoinaan tehnyt maanlain suomenkielisen käännöksen.

Tuomiokunnan väestö oli ilmeisesti tyytyväinen Perin Tukholman matkaan, koska hänet vielä vuonna 1682 toistamiseen valittiin Ylä-Satakunnan valtiopäivämieheksi. Tällä kertaa hän esitti säädyssään mm. jahtivoutien palkkauksen täsmentämistä, rälssitalonpoikien päivätyövelvollisuuden rahamaksuksi vaihtamista, Ylä-Satakunnan malmisuonien etsimistä, kappalaispappiloiden perustamista ja lautamiesten palkkioiden korottamista.

Per Pakkalan elämänsä näyttää olleen korkeimmillaan niihin aikoihin, jolloin hän toista kertaa toimi valtiopäivämiehenä. Mutta sen jälkeen häntä alkoi kohdata vastoinkäyminen toisensa perästä. Hetimiten Ruotsista palattuaan hän joutui menettämään Pakkalan ikivanhan Karviajärven eli Otamon metsäpalstan nykyisen Siikaisten pitäjän alueella valtion ryhdyttyä ottamaan asumattomia erämaita asutustarkoituksiin. Samaan aikaan, vuonna 1683, hänen poikansa Johan Pacchalenius, joka vuonna 1667 ylioppilaaksi tultuaan ja sitten aikansa Turun akatemiassa tuloksetta opiskeltuaan oli ruvennut Ylä-Satakunnan alisen kihlakunnan kruununvoudin veronkantokirjuriksi, pidätettiin kavalluksen takia ja päästettiin vapaaksi vasta isän ja langon, Karkun kirkkoherran Henrik Collinuksen maksettua vaillingin. Vuonna 1685 Perin tytär Christina sai aviottoman lapsen, jonka isäksi epäiltiin useampaa sotilashenkilöä. Vuonna 1689 Per oli vähällä menettää talonsa takauksesta, johon hän aikoinaan oli mennyt Halikon kihlakunnan kruununvoudin Erik Larssonin puolesta. Vasta vuonna 1692 hän sai maksetuksi osuutensa ja lopullisesti pelastetuksi talonsa. Vuonna 1693 Pakkalan talo paloi rakennuksineen ja irtaimistoineen, joiden arvosta vain osaa vastasi Perille myönnetty paloapu, 4 kappaletta viljaa kultakin Karkun ja Mouhijärven pitäjien talolta. Ja vuonna 1694 kruununvouti Engelbrekt Stare, joka jo aikaisemminkin oli osoittanut tyytymättömyyttään Karkun nimismiestä kohtaan, väitti kihlakunnanoikeudessa, että Per hoiti huonosti nimismiehen tointa eikä pystynyt olemaan hänelle miksikään avuksi luku- ja kirjoitustaidostaan huolimatta. Väitettään ei kruununvouti kuitenkaan kyennyt

todistamaan, mutta silti kihlakunnanoikeuden oli pakko antaa Perille kehoitus toimensa kunnolliseen hoitoon.

Kaikkien näiden vastoinikäymisten katkeroittamana ja jo iänkin painamana Per erosi tammikuussa 1698 Karkun nimismiehen toimesta, jonka hänen jälkeensä sai siihenastinen katselmuskirjuri Daniel Tallqvist, Karkunkylän Kollasen omistaja. Perin toimikausi nimismiehenä ehti kestää 48 vuotta, pidempään kuin tiettävästi kenenkään muun Karkun piirin nimismiehen.

Kahden vuoden perästä, vuonna 1700, Per luopui myös Pakkalan ratsutilan isännyydestä ja antoi sen poikavainajansa Johan Pacchaleniuksen pojalle Per Johanssonille, joka oli syntynyt noin vuonna 1680. Viimeksi mainitun isännän ja hänen vaimonsa Caisa Cristofersdr Platzman jälkeläisten hallussa on osa Pakkalan kylän tiluksista yhä meidänkin päivinä.

Perin vaimo Christina Ericssdr oli kuollut vuonna 1697, Suomen historian pahimpana nälkävuonna. Pariskunnan ainoa poika Johan Persson Pacchalenius oli kuollut vuosien 1684 ja 1693 välisenä aikana. Perin ja Christinan neljästä tyttärestä oli vuonna 1700 edelleen elossa kaksi, Karkun kirkkoherran Henrik Collinuksen vaimo Lisa Persdr ja katselmuskirjuri Juhana Dvällin vaimo Maria Persdr. Toiset tyttäret Christina ja Caisa sitä vastoin lienevät jo silloin olleet vainajia. Per kuoltua syksyllä 1702 hänet haudattiin pojanpoikansa rakennuttamaan sukuhautaan Karkun keskiaikaisen kirkon permannon alla.

Tähän päättyi Pakkalan isäntien tapa kouluttaa poikiaan ylioppilaiksi ja edelleen papeiksi tai lainlukijoiksi. Toki seuraavissa sukupolvissa Pakkaloista tai oikeammin Pacchaleniuksista tuli pappeja, pappien vaimoja, lainoppineita ja muita säätyläisiä. Näin tapahtui, kun edellä mainitut säätykierrossa edenneiden Pacchaleniuksien jälkeläiset hakivat rooliaan yhteiskunnassa. Tämän julkaisun varsinainen tarkoitus on kertoa Pakkalan talon vaiheista. Siksi en voinut lähteä enempää seuraamaan talosta lähteneiden vaiheita.

Taulu Pakkala 6

Per Johansson Pakkala s.1678, k.26.10.1748

Plso Caisa Cristofersdr Platzman s.3.6.1678 Mouhijärvi, k.30.4.1754

Vih.3.3.1701 Mouhijärvi

Lapset:

1. Per s.1702 ⇒ **Taulu Pakkala 7**
2. Maria s.14.8.1703, k.25.1.1705
3. Margeta s.31.3.1705, k.1781 Karkku. Plso Johan Henriksdr Katinhätä s.14.12.1708 Kaltsila, Tyrvää, k.1767 Karkku. Vih.7.3.1736. Johan oli sukunsa 1. isäntä Karkun Rainion Vähätalossa 1744-67. Vähätalo pysyi heidän jälkeläisillään talonhaltijaluettelon loppuun asti.
4. Johan s.26.7.1707, k. nuorena
5. Caisa s.24.2.1709, k.30.10.1790 Tyrvää. Plso Johan Jöransson Hoppu s.1702 Tyrvää, k.30.9.1781 Tyrvää. Vih.3.11.1728. Johan oli isänsä jälkeen Tyrvään Marttilan Hopun ratsutilan isäntä 1741-57. Hoppu oli samalla suvulla 1479-1869. Sitten se siirtyi Tyrvään kunnan omistukseen
6. Lisa s.27.3.1711, k.16.2.1771 Tyrvää. Plso Anders Ericsson Marttila s.2.11.1703 Tyrvää, k.2.11.1777. Vih.14.3.1731. Anders oli isänsä jälkeen Tyrvään Marttilan kylän Marttilan eli Heikkilän isäntä 1722-58. Marttila oli samalla suvulla 1541-1800-luvun loppuun asti.
7. Margareta s.25.1.1713. Plso seppä Johan Henriksson s.25.1.1713 (näin se on RK:ssa, sama syntymäaika tai sitten papin kirjausvirhe). Vih.7.3.1736. Lapset: 1. Margareta s.14.10.1736, 2. Johan s.1738 (sokea), 3. Henrik s.18.9.1740, 4. Carl s.5.4.1742, 5. Helena s.1744, 6. Christina s.10.3.1748, 7.

Gustaf s.26.3.1750, 8. Anna Caisa s.16.10.1754, 9. Anders s.19.1.1757. Karkun Rainion RK 1752-58 kuva 78. Osa lapsista on todennettu syntyneiden luettelosta

8. Kristina s.23.12.1714

9. Johan s.15.1.1716

10. Anders s.2.5.1717 ⇒ **Taulu Anttila 8**

11. Salomon s.13.3.1721

12. Carl s.25.5.1723, k.1789 Suodenniemi. Plso Caisa Mattsdr s.1748, k.8.2.1808 häkään. Carl oli majoitusmestari, kersantti. Käytti sukunimeä Packale'n- Suodenniemen RK 1783-88 s.109. Lapset: **1. Carl Johan** s.9.9.1778, yo 25.6.1799 Turku, k.27.5.1840 Vampula. Plso Margareta Kristina Sanmark, k.1845. Carl oli pappi, viimeksi Vampulan kappalainen 1825-40., **2. Isaac** s.20.8.1780, yo 1801 Turku, k.7.6.1827 Suoniemi. Isaac oli sotilas. Ensin Gyllenbögelin vapaapataljoonan vänrikki 1808 ja sitten 1809 Vaasan rykmentin s.v. adjutantti, **3. Saara Stina** s.2.12.1784. Hän saattoi olla se Sara Christina Carlsdr Packalen s.1787 Karkku, joka oli Karkun Kojolan Aakuksen isännän Anders Simonssonin (s.22.4.1784 Kiikka) plso. Jos näin, niin hän olisi kuollut Karkussa 10.10.1852. Kaikki muu tuntuvat sopivan hyvin mutta talonhaltijaluettelossa Saran syntymäkunnaksi on merkitty Karkku, ei Suodenniemi. Tähän aikaan Karkussa oli Nahkuan ratsutilan isäntä Carl Andersson Packale'n, mutta hänellä ei ollut Sara nimistä tyttöä.

Per oli Pakkalan ratsutilan isäntä 1701-36. Caisan isä Kristoffer Platzman oli katselmuskirjuri Turun ja Porin läänin ratsuväkirykmentissä 1671-77 ja samalla Mouhijärven Selkeen vouti 1674. Kangasalan Liuksialan vouti 1682. Sai 1679 haltuunsa Karkun Haapaniemen ratsutilan, k.1686.

Taulu Pakkala 7

Per Persson Mäkelä (Pakkala) s.1702, k.24.11.1772

Plso Beata Mårtensdr s.1703, k.9.1.1768

Vih.1732

Lapset:

1. Lisa s.x.4.1732, k.8.7.1732

2. Maria s.4.3.1733. Plsot: 1. Eric Henricsson. 2. Gustav Thomasson. Eric näkyy parhaiten lasten katetiedoista, esim. Carl 2.3.1760. Gustavin aika Marian miehenä näkyy ehkä parhaiten Suoniemen RK:sta 1777-82.95, jossa hän oli Pakkalan torpparina.

3. Michel s.24.4.1734 ⇒ **Taulu Mäkelä 8**

4. Caisa s.19.12.1737, k.30.3.1740

5. Carl s.24.1.1740, k.3.8.1740

6. Sara s.6.5.1743

7. Adam s.19.12.1744 ⇒ **Taulu Heikintalo 8**

8. Mårten s.16.2.1747. Naimattomana Pakkalan RK:ssa 1797-1802 kuva 96, k.24.8.1817

9. Anna Caisa s.17.10.1749. Plso Henric Ericsson Ruokonen s.6.6.1744 Kangasala. Vih.1776. Henric oli sukunsa 1. ja viim. isäntä Karkun Karimäen Loiskossa 1776-95.

Per oli ensin Pakkalan isäntä 1737-39. Sitten Pakkala halottiin ja Peristä tuli Mäkelän 1. isäntä 1740-72. Veli Andersista tuli Anttilan eli Antintalo 1. isäntä 1740-58. Seuraan ensin Mäkelän ja siitä halotun Heikintalon vaihteita. Sitten on Anttilan ja siitä halotun Juhantalon vuoro

Mäkelä

Laitoin talon nimet talonhaltijaluettelon mukaisesti Mäkeläksi. Kuitenkin rippikirjassa Mäkelän talo on vain yksi Pakkalan ratsutiloista ja päätin, että isännät ajateltiin olevan Pakkaloita.

Taulu Mäkelä 8

Michel Persson Pakkala s.24.4.1734, k.16.10.1807

Plso Maria Jöransdr Keskinen s.19.6.1734 Hämeenkyrö, k.5.6.1802

Vih.11.4.1757 Hämeenkyrö

Lapset:

1. Michel s.18.12.1759, ei ole RK:ssa 1771-76
2. Margareta s.25.10.1763, k.1773
3. Carl s.10.1.1767 ⇒ **Taulu Mäkelä 9**
4. Anders s.21.9.1770, k.7.2.1847 Hämeenkyrö. Plsot: **1. Anna Henricsdr.** s.28.12.1773 Suoniemi, k.7.10.1815. Vih.11.10.1813. **2. Anna Andersdr** s.5.4. 1798 Suoniemi, k.20.5.1867. Anders oli sukunsa 1. isäntä Hämeenkyrön Sarkkilan Paavolan talossa 1808-41. Talo pysyi hänen jälkeläisillään 2 seuraavaa sukupolvea. Andersilla oli hetken (1809-10) omistuksessaan myös Hämeenkyrön Sarkkilan Alasen talo
5. Eric s.8.11.1773, k.26.5.1832 Pakkalan inhys väkeen kuuluvana, keuhkotauti
6. Maria s.25.1.1778, k.19.4.1812 Suoniemi. Plso Anders Andersson Luidi s.23.7.1779 Suoniemi, k.29.6.1818. Vih.26.10.1802. Maria oli Andersin kahdesta vaimosta ensimmäinen. Anders oli isänsä jälkeen Suoniemen Sarkolan Luidin isäntä 1800-18. Luidi oli samalla suvulla 1540-1895

Michel oli Mäkelän isäntä 1773-92. Marian vanhemmat olivat sukujensa ensimmäinen isäntäpari

Hämeenkyrön Herttualan Kesken talossa 1733-56: Jöran Thomasson Simuna s.21.4.1706 Hämeenkyrö ja Magdalena Jöransdr Iso-Sävi s.22.6.1704 Suodenniemi.

Taulu Mäkelä 9

Carl Michelsson Pakkala s.10.1.1767, k.3.2.1843

Plso Caisa Gustafsdr Sten s.2.8.1773 Suoniemi, k.20.1.1853

Vih.13.10.1793

Lapset:

1. Maria Gustafa s.2.5.1794, k.8.1.1867 Nokia. Plso Henric Henricsson Kärki s.1793 Hämeenkyrö. Vih.30.6.1818 Suoniemi. Henric oli veljensä ja isänsä jälkeen Hämeenkyrön Jumesniemen Kärjen isäntä 1817-27. Sitten Tyrvään Koivulan Sepän isäntä 1828-39. Sieltä Pirkkalan/Nokialle 8.4.1840
2. Eva Lovisa s.15.6.1796 ⇒ **Taulu Mäkelä 10**
3. Caisa Ulrica s.12.3.1799, k.1.8.1806, punatauti
4. Carl Gustaf s.16.10.1801, k.24.7.1806, punatauti
5. Ebba Seraphia s.21.2.1804, k.21.7.1806, punatauti
6. Agata Seraphia s.2.2.1807, k.17.8.1809, punatauti

Carl oli Mäkelän isäntä 1793-. Neljä nuorinta lasta kuolivat punatautiin. Heistä kolme 10 vrk:n sisällä

Taulu Mäkelä 10

Eva Lovisa Carlsdr Pakkala s.15.6.1796, k.27.9.1851, reuma

Plsot, kotivävyt:

1. Johan Andersson Knuuti s.22.8.1797 Nantölä, Tyrvää, k.8.12.1836 (**minun 6c3r**, sukuyhteys tulee Kiikan Raapasen kautta)
Vih. 1820

Lapset:

1. Maria Elisabeth s.20.8.1821, k.27.1.1824, isorokko
2. Anders s.27.3.1824, k.12.5.1867, Näntölä Tyrvää. Plso Carolina Wilhelmina Johansdr Jaamala s.16.2.1832. Vih.26.6.1849. Anders meni isännäksi kotitaloon Tyrvään Näntölään Knuutiin isännäksi isänsä veljen jälkeen. Seuraava Knuutin isäntä oli poika Carl Johan s.30.3.1859
3. Lena Lovisa s.22.7.1825, k.11.5.1867 Suodenniemi. Plso Malacias Thomasson Iso-Prusi s.17.5.1816 Suodenniemi, k.15.2.1892. Vih.14.10.1845. Malacias oli Prusin talon poika ja siitä halotun Iso-Prusin 1. isäntä 1845-90.
4. Eva Caisa s.27.11.1827 ⇒ **Taulu Mäkelä 11**
5. Maria Elisabeth s.5.4.1831, k. 30.4.1866, kuume
6. Johan Erland s.14.9.1833, k.14.8.1840
2. Anders Andersson Arkkila s.21.10.1809 Mouhijärvi, k.29.4.1897
Vih.6.2.1838

Johan oli Mäkelän isäntä -1836. Leski Eva oli talonhaltija 1837 ja uusi plso Anders oli isäntä 1838-. Andersin isä oli Mouhijärven Kairilan Arkkilan ratsutilan isäntä Anders Johansson Arkkila s.31.12.1778, k.28.3.1809 eli Anderes syntyi 7 kk isänsä kuoleman jälkeen. Evan kuoltua Anders avioitui 6.6.1854 Nokialla Eva Lovisa Henricsdr Sepän (s.23.5.1819 Hämeenkyrö) kanssa. Eva Lovisa k.28.4.1901. Oli kuollessaan sokea

Taulu Mäkelä 11

Eva Caisa Johansdr Pakkala s.27.11.1827

Plso, kotivävy Wilhelm Abrahamsson Sirkka s.28.5.1828 Mouhijärvi, k.20.10.1867 Suoniemi (minun 5c5r, yhteys tulee Tyrvään Knuutilan kautta)

Vih.15.7.1850

Lapset:

1. Eva Wilhelmina s.3.4.1852, k.6.7.1934 Mouhijärvi. Plso David Mattsson Vanha-Rauva s.1.2.1839 Mouhijärvi, k.14.2.1913 Mouhijärvi. Vih.10.10.1871. Eva oli Davidin 2. vaimo. David oli isänsä jälkeen Mouhijärven Yliskallion Vanha-Rauvan isäntä 1781-1905. Seuraava isäntä 1905-18 oli Davidin ja Evan poika Verner Wilhelm s.23.9.1879, k.16.2.1918. Hänet murhattiin sisällissodassa, valkoinen. Löydettyäessä pää oli ammuttu puhki ja rinnassa oli pistimen haavoja. Hän ei ehtinyt avioitua. Vernerin kuoltua Vanha-Rauvan talonhaltijaluettelossa on aukko siihen asti, että 1946 isäntäpariksi tuli ilmeiset Karjalan evakot Tahvo Viljami Äikäs s.5.4.1911 Valkjärvi ja Bertta Tuulikki Ijäs s.7.2.1918
2. Lovisa Maria s.1.1.1854, k.2.11.1854
3. Anshelm Verner s.7.8.1855, k.17.12.1887
4. Hilma Lovisa s.30.9.1857, k.3.6.1924. Vihkilupa Hämeenkyröön 1884 ja muutto Hämeenkyröön 13.2.1885. Sieltä Hilma löytyy RK:sta 1881-90 s.657. Plso maakauppias, nahkuri Juha Maurits Tamminen s.23.4.1847 Tyrvää, k.25.11.1911 Pirkkala. Hilma oli hänen 2. vaimo
5. Oscar Wilhelm s.2.2.1860 ⇒ **Taulu Mäkelä 12**
6. Emil Abraham s.14.2.1862. Avioitui Heikintalon I. Aatamintalon lesken kanssa ⇒ **Taulu Heikintalo 11**
7. Karl Anders s.18.7.1864. Tammelaan 1883, palasi Tammelasta Mäkelään 19.12.1885. Ylöjärvelle 12.12.1894. Sieltä hänet löytää RK:sta 1887-96 s.146. (Lielahden ratsutila). Siinä hän on tilan pehtoorina. Plso ratsutilan tytär Ilma Johanna Efraimintr Eerola s.6.10.1871. Vihitty Ylöjärvellä 13.12.1894. Ilman isä Efraim Joacimsson Kupari s.10.10.1834 Vesilahti oli sukunsa 1. isäntä Ylöjärven Keijärven Ala-Eerolan ratsutilan isäntä 1864-
8. Aina Mathilda s.18.7.1864, siirtyi Suoniemen Kuljun kartanon yhteydessä olevan kansakoulun opettajattareksi 1887 s.57.
9. Amanda Lydia s.24.5.1867. Siirtyi 7.11.1892 Lietoon. Muuttokirjassa hän on kansakoulun opettajatar Lydia Mäkelä. Oli ensin opettajana Liedon Hyvättylän Mikolassa ja vuodesta 1911 Liedon Littoisissa

Wilhelm on Mäkelän isäntä 1867 asti. Sen jälkeen talonhaltijana oli leski Eva

Taulu Mäkelä 12

Oscar Wilhelm Villenpoika Pakkala s.2.2.1860

Plso Ida Kaarlentytär Grönfors s.10.9.1876 Pirkkala

Vih.9.7.1895

Lapset:

1. Oma Arvo Wilhelm s.3.7.1901, k.19.7.1902
2. Martti Olavi Wilhelmi s.10.2.1904. Tyrvään Sanomat 30.8.1939. Suoniemen kunnan vaaliluettelot ovat nähtäviltä Pohjoisen äänestysalueen osalta maanvilj. Martti Mäkelän luona Pakkalan kylässä.
3. Paavo Ville s.8.9.1905, k.29.1.1940. Kaatui talvisodassa Taipaleenjoella Metsäpirtissä. Haudattu Ylöjärvelle, sotamies, 2 lasta.
4. Hannes Kalle Wilhelmi (Ville Hannu Kalle) s.13.3.1907, k.2.8.1941. Kuoli 16 KS:ssa haavoituttuaan edellisenä päivänä Rautjärven Pajarissa. Vänrikki, mv, naimisissa, kaksi lasta.

Mäkelän RK:ssa 1894-1903 Oskar todetaan rusthollariksi (ratsutilalliseksi). Nykyään Mäkelässä ei asuta ympärivuotisesti, mutta se on pidetty kunnossa.

Pirkkalan kastetiedossa 10.9.1876 syntyivät kaksoset Aina ja Ida, joiden vanhemmat olivat Korvolan talollinen Kalle Matinpoika Laurila ja Karolina Heikintytär. He löytyvät Pirkkalan Korvolan Laurilan RK:sta 1871-80 s.135. He ovat siinä muodossa Karl Mattsson Grönfors s.11.9.1835 Ylöjärvi ja Karolina Henriksdr s.22.7.1840 Ylöjärvi.

Tyrvään Sanomat 16.9.1936. Iida Mäkelä 60-vuotias. T. k. 10 p:nä täytti Suoniemen Pakkalan kylässä emäntä Iida Mäkelä 60 vuotta. Emäntä Mäkelä on syntynyt Pohjois-Pirkkalassa Korvolan Laurilassa. Hän asui miesvainajansa kanssa Mäkelän tila erikoisen tarmokkaasti, joutuen tila muutamia vuosia sitten nuorempien hoitoon. Emäntä Mäkelä oli hyvä kodin hoitaja. Naapurit ja kaikki, jotka jolloinkin ovat joutuneet hänen kanssaan kosketuksiin ovat tulleet tuntemaan hänet vaatimattomaksi ja avarakatseseksi henkilöksi. Hänen harrastuksistaan mainittakoon lottatyö ja työskentely ompeluseurassa varattomien kansakoululasten avustamiseksi.

Mäkelä 2017

Heikintalo eli Aatamintalo eli Akselintalo

Käytän talon nimenä Iso-livarin talonhaltijaluettelon mukaisesti Heikintalo. Näin se erottuu muista Pakkalan taloista. Kuitenkin rippikirjoissa tämänkin talon pääotsikkona oli Pakkalan rustholli tai vastaava. Itse talonnimi eli sen mukaan kuka oli isäntänä: Aatamintalo, Heikintalo, Akselintalo. Asukkaat oli kuitenkin todettu Pakkalaksi silloinkin, kun taloon tuli uusi isäntä muualta. Siksi myös minä käytän tässä asukkaiden sukunimenä Pakkalaa.

Taulu Heikintalo 8

Adam Persson Pakkala s.19.12.1744, k.15.3.1832

Plsot:

1. Maria Johansdr s.1752, k.1.6.1809

Vih.9.10.1774

Lapset:

1. Maria s.3.1.1776, k. nuorena. Ei ole RK:ssa 1788-88
2. Johan s.8.7.1777, k. nuorena. Ei ole RK:ssa 1788-88 k.3.5.1782
3. Saara s.24.3.1780, k.1.8.1783, turvotus
4. Maria s.10.5.1782, k.11.12.1785
5. Sara s.22.7.1784. Plso nuori torppari Thomas Michelsson Hasunoja s.24.9.1786. Vih.14.8.1810. Suoniemen RK 1814-21 s.53 (Kuljun Hasunojan torppa). Lapset: 1. Johan Gustaf s.6.5.1811
Muutti perheineen 1813 Pirkkalaan (Suoniemi > muuttaneet, 1812-1833 > 6: 1814 N:o 31-33) Saap 9.2.1814 N:o 4-6
6. Anna s.11.1.1787 ⇒ **Taulu Heikintalo 9**
7. Lena s.22.2.1789, k.13.7.1834 Suoniemi. Plso Anders Andersson Lindholm s.5.2.1775, k.12.3.1840 Suoniemi. Vih.1811. Anders oli ensin kotitalonsa Suoniemen Ruolahden Ala-Heikkilän isäntä vuoteen 1824. Sitten Ala-Heikkilään tuli uusi isäntä Yli-Heikkilästä ja Andersista tuli sukunsa 1. isäntä Suoniemen Tyrisevän Runkan taloon 1825-. Heidän tytär Lena Ulrica s.27.3.1818 oli talon seuraava emäntä.
8. Beata s.22.5.1791, k.6.7.1798
9. kuolleena syntynyt poika, haudattu 13.2.1794
10. Gustaf s.2.12.1795, k.8.8.1809

2. Anna Andersdr s.13.10.1769 Suoniemi, k.13.2.1846

Vih.14.10.1811

Lapset:

11. Maria Gustava s.18.12.1810, k.16.10.1814, hinkuyskä

Adam oli Pakkalan halkomisen seurauksena syntyneen Heikintalon 1. isäntä 1773-. Heikintalona Adamin talo tunnetaan talonhaltijaluettelossa ilmeisesti siksi, että talon isännitys jatkui Adamin tyttären Annan 2. kotivävyisännän Henric Jacobssonin kautta. Adam sai 2. vaimonsa kanssa lapsen 10 kk ennen vihkimistä. Talonhaltijaluettelossa Annan sukunimenä on Sarman, mutta vihkitiedossa hän on sotilaan leski Anna Andersdr Lustig. Asiassa ei ole ristiriitaa. Anna oli korpraali Anders Saarmanin tytär ja toisen sotilaan Jacob Lustigin leski

Taulu Heikintalo 9

Anna Adamsdr Pakkala s.11.1.1787, k.21.2.1853

Plsot, kotivävyt:

1. Matts Andersson Vähä-Veisula s.7.9.1782 Messukylä, k.9.4.1823
Vih.1812

Lapset:

1. Serafia s.4.8.1812, k.25.4.1886 Suoniemi. Plso Johan Andersson s.17.9.1815 Karkku, k.21.3.1866 Suoniemi. Johan oli ensin renkinä eri Pakkalan taloissa ja sitten torpparina Pakkalan Antilan Sillanpään torpassa.
2. Eva Caisa s.17.10.1817, k.15.2.1855 Pori, lapsivuode. Muutti Poriin 1836 ja toimi siellä piikana. Avioitui Porissa 23.10.1838. Plso merimies Eric Walden s.12.2.1812 Vehmaa. Asuivat Porissa.
2. Henric Jacobsson Tiili s.27.12.1782 Suoniemi, k.11.2.1866 Vih.2.1.1825

Lapset:

3. Carl Johan s.7.1.1825 (läheltä piti, ettei syntynyt au-lapsena) ⇒ **Taulu Heikintalo 10**
4. Henric Wilhelm s.1.8.1828. Plso Serafia Johansdr s.16.10.1827 Karkku. Henric oli ensin renkinä eri Suoniemen taloissa. Muutti perheineen marraskuussa 1860 Karkkuun
5. Gustaf s.10.3.1832, k.14.11.1838

Matts oli Heikintalon isäntä -1823, leski Anna oli talonhaltija 1823-24 ja uusi kotivävy Henric oli isäntä 1825 alkaen. Mattsin isä oli Messukylän Vähä-Veisulan isäntä Anders Andersson s.1751. Henricin isä oli Tiilin talon poika (ei isäntä) Jacob Andersson s.4.11.1753. Tiilin talo on Suoniemen kirkon vieressä.

Taulu Heikintalo 10

Carl Johan Henricsson Pakkala s.7.1.1825, k.23.1.1899

Plso Johanna Carolina Andersdr Kaipila s.11.4.1827 Pirkkala, k.1.1.1892 Heikintalo, Suoniemi Vih.17.10.1848

Lapset:

1. Carolina Josephina s.1.10.1849. Heikintalon (Akselintalon) RK 1866-73: Tottijärvelle 8.12.1872. Hän löytyy Tottijärven kartanon Wapalon torpan RK:sta 1861-72 piikana. Omituisen kauas oli ratsutilan vanhin tytär lähtenyt piiksi. Mikä lieenee syy. Avioitui Pirkkalassa 10.3.1874. Plso Herman Hermansson Helenius s.26.1.1851 Tottijärvi. Herman oli vihkiaikaan Tottijärven renki. Sitten 1876- torpparina Messukylän Huringin Mäkelän torpassa.
2. Carl August s.26.4.1853. Heikintalon (Akselintalon) RK 1866-73: Pirkkalaan 17.7.1869. Sieltä hän löytyy Kaipilan talon renkinä, sisko Johanna piikana. Pirkkalan RK 1871-80 s.267. Muutti Pirkkalasta Karkkuun 1888, jossa avioitui 20.5.1888 Elina Josefina Kaarlentytär Finskan (s.9.4.1860 Karkku, k.25.11.1891 Karkku, keuhkotauti) kanssa. Elinan kuoltua avioitui 8.9.1892 toisen lesken Elina Matintytär Jutilan (s.12.11.1858 Vesilahti) kanssa. Oli 1888-1900 Karkun Vihtiälän Finskan torpan kotivävytorppari, sitten myllärinä 1900-04 Karkun Kutalan Tarkassa. Torpparina Vesilahden Ilosen Lamminsivun torpassa 1904-
3. Johanna Wilhelmina s.29.6.1856, k.9.10.1875 Pirkkala, keuhkotauti, naimaton. Heikintalon (Akselintalon) RK 1866-73: Pirkkalaan 22.3.1873. Sieltä hän löytyy Kaipilan talon piikana, veli Carl renkinä. Pirkkalan RK 1871-80 s.267. Muutti Pirkkalasta Karkkuun 1888, jossa avioitui 20.5.1888 Elina Josefina Kaarlentytär Finskan (s.9.4.1860 Karkku, k.25.11.1891 Karkku, keuhkotauti) kanssa. Elinan kuoltua avioitui 8.9.1892 toisen lesken Elina Matintytär Jutilan (s.12.11.1858 Vesilahti) kanssa. Oli 1888-1900 Karkun Vihtiälän Finskan torpan kotivävytorppari, sitten myllärinä 1900-04 Karkun Kutalan Tarkassa. Torpparina Vesilahden Ilosen Lamminsivun torpassa 1904-
4. Oscar Wilhelm s.7.11.1861. Naimislupa 28.8.1900 ja muutto Mouhijärvelle 19.1.1901. Plso palstatilan omistajan leski Eva Kristiina Iisakintr Peltoniemi 9.1.1865 Mouhijärvi. Mouhijärven RK 1892-1901 s.288
5. Frans Wictor s.21.6.1864, k.6.3.1883

Carl oli oman sukuhaaransa viimeinen isäntä Heikintalossa - 1858. Seuraavassa Heikintalon RK:ssa Seuraavassa RK:ssa on vuodesta 1859 alkaen isännäksi merkitty Axel Räikkä. Carl Johanin perhe säilyy kuitenkin Heikintalon RK:ssa nimikkeeksi vain on muuttunut vanha isäntä. Tehty varmaan syytinkisopimus. Axel on kirjattu talonhaltijaluetteloon etumerkillä ser (serkku). Askarrutti, mitä kautta serkkuus muodostui. Ilmeni, että seuraava isäntä Axel Räikkä on Heikintalon miniän Johannan serkku. Axelin isä Carl Andersson oli alkuaan Kaipila. Axelin sukunimi tulee siitä, että isä Carl Andersson (s.31.8.1805 Pirkkala) oli sukuhaaransa 1. isäntä Nokian Tyrkkölän Räikässä. Johanna Carolinan isä Anders Andersson Kaipila (s.1.2.1800 Pirkkala) oli Carlin isovelji. Verisukulaisuus minuun katkesi, mutta teen Axelista seuraavan taulun siksikin, että häneen päättyvät talonhaltijaluettelon tiedot. Verisukulaisuus kytkeytyi uudestaan, kun Axelin toisen vaimo oli jäänyt Axelista leskeksi ja avioitui Mäkelän talon Emilin kanssa.

Taulu Heikintalo 11

Axel Conrad Carlsson Pakkala (Räikkä) s.19.4.1834 Nokia, k.17.4.1895

Plsot:

1. Maria Eufrosyne Eliasdr Haukkala s.23.2.1838 Nokia, k.23.9.1874 Suoniemi
Vih.8.7.1860 Nokia

Lapset:

1. Karl (Kaarle) Axel s.18.5.1861 Suoniemi. Plso Aino Lovisa Elisabeth Ruhanen s.2.5.1863 Kurkijoki (Ylöjärveltä Suoniemeen 1888). Lapset: 1. Lauri Ilmari s.29.9.1888 Ylöjärvi, k.6.6.1891 Suoniemi, kuristustauti (kurkkumätä tms), 2. Veli Kaarlo s.9.11.1890 Tampere. Kaarlekin on Suoniemen RK:ssa 1894-1903 s.89 (Pakkalan rustholli, Nro 2. Aatamintalo) nimimuodossa Pakkala. Lauri löytyy Aatamintalon RK:sta 1884-91 s.71. Tammikuulla 1894 he muuttivat Tampereen tuomiokirkkoseurakuntaan ja syntyi vielä lapset: 3. Aino Sisko s.26.7.1895 ja 4. Taimi Marja s.30.7.1900. Isän sukunimeksi kirjattu Pakkala. Kaarle oli rakennusmestari ja taisi liikua työn perässä.
2. Aina Mathilda s.19.7.1863. Muutti 30.4.1884 N:o 4 Tammelaan, josta palasi RK:n mukaan takasin Suoniemeen.
3. August Emil s.20.10.1865, k.30.10.1865
4. Lydia Josefina s.29.7.1870. Ripitetty 1. kerran salavuoteudesta 1903. Syynä oli 23.6.1903 kuolleena syntynyt tyttö, jonka hän synnytti Hämeenkyrössä ja jonne lapsi haudattiin. Muutti Tampereelle 12.11.1904. Kirjattu kuitenkin Suoniemen syntyneiden luetteloon.
5. Hilda Maria s.15.8.1872
2. Josefina Nordlund s.24.12.1859 Hämeenlinna
Vih.28.3.1878 Suoniemi
Lapset:
 6. Emil s.4.1.1879. Amerikkaan 1902. RK:ssa 1894-1903 s.89 on samassa sivumarginaalissa kuin maininta muutosta Amerikkaan: obs Miina Kannisto s.95. Siltä sivulta löytyy Mäkelän palkollisten joukosta piika Miina Kannisto s.7.8.1882 Suodenniemi, josta tuli Suoniemelle 26.11.1900. Hänelle syntyi Mäkelässä avioton tytär Eeva Josefiina Miinantytär 21.12.12.1902, k. 8.4.1903. Miina ripitettiin 1. kerran salavuoteudesta 1903. Eiköhän kuvio ole selvä.
 7. Minna Elisabeth s.3.1.1882. Plso vuodesta 1907 Suoniemen Tyrisevän Erkkilän työväen työnjohtaja Juho Kustaa Kaarlenpoika Luoto s.22.5.1881 Kangasala. Suoniemen RK 1903-14 s.250.
 8. Yrjö Martti Johannes s.23.4.1888, k.18.6.1918. Kuoli naimattomana aseellisena punakaartilaisena sairauteen vankileirillä Tampereella. Oli ratsutilan poika, mutta päätyikö omien arvovalintojen vuoksi punaisten puolelle? Yrjö oli ajuri. On hyvinkin mahdollista, että hänet pakkovärvättiin punaisten puolelle

9. Laura Regina s.9.9.1890, k.1960. Vih.7.4.1913 hauholaisen ratsutilallisen Viljo Hyömäen (s.8.12.1886, k.1943) kanssa ja muutti 12.7.1913 Hauhoon. Sukutilat webissä tilannetiedon 1932 Hyömäen Iso-Kourulan isäntäparina oli Viljo Mäkinen ja Laura o.s. Pakkala. He omistivat tilan vuodesta 1911 ja tila oli ollut isännän suvulla 50v. Viljon syntymäaika löytyi lastenkirjasta.
10. Veli Lauri s.15.8.1893, k.16.2.1976, Plso Martta Muraja s.23.3.1891 Salmi, Mouhijärvi, k.14.1.1948. Lapset: 1. Mirja Helena 4.2.1918, 2. Pekka Veli Pellervo s.10.3.1920 Tyrvää, 3. Lea Martta Pennala (Pakkala) s.22.4.1922 Tyrvää, k.9.6.1990, 4. Antti Ilmari Pakkala s.10.2.1924 Tyrvää, k.8.4.1997 Nousiainen. Veli Laurin syntymäaika RK:sta, muut tiedot Genistä. Martan vanhemmat olivat Josefina Johansdr Muraja s.5.12.1851 Mouhijärvi ja Murajan kotivävyisäntä (1887-92) Henric Samuelsson Uikkonen s.9.1.1841 Alastaro. Vih.19.12.1886. Tyrvälle muuttanut Veli ei unohtanut Suoniemeä: Tyrvään Sanomat 14.8.1929. Tyrvään kunnanvaltuuston esityslista. Esitetään talollisen Veli Pakkalan anomus saada käyttää lapsensa Suoniemen kunnan kansakouluissa.

RK:ssa 1874-1883 Heikintalosta käytetään nimeä Aatamintalo sen 1. isännän mukaan. Myöhemmin nimitetään myös Akselin taloksi. Kuitenkin pääotsikkona on Pakkalan rustholli ja Axelin sukunimeksi on jälkikäteen tarkennettu "Pakkala". Axelin kuoltua avioitui Josefina 1898 Emil Abraham Willenpojan (s.14.2.1862 Suoniemi) kanssa eli Pakkalan Mäkelän talon pojan kanssa ja Emilistä tuli Aatamintalon uusi isäntä. **Taulusta Mäkelä 10**. Seuraavassa RK:ssa Emilin tittelinä on rustitilan hoitaja. Heille syntyi lapset: 1. Bertha Eevi s.11.1.1900, 2. Lea Katarina s.18.3.1902. Eemilin risti-ilmoituksen mukaan hän vei Heikintaloon sukunimensä Mäkelän ja sillä nimellä vaimo ja lapsetkin tunnettiin. Risti-ilmoituksessa Eemil todetaan herrastuomariksi. Oli siis toiminut toistuvasti lautamiehenä.

Antila eli Antintalo

Laitoin nytkin talojen nimet talonhaltijaluettelon mukaisesti Antilaksi. Kuitenkin rippikirjassa Antilan talo on vain yksi Pakkalan ratsutiloista ja päätän, että isännät ajateltiin olevan Pakkaloita.

Taulu Antila 8

Anders Persson Pakkala s.2.5.1717, k.27.2.1758

Maria Ericson Mauriala s.18.1.1715 Huittinen, k.2.1.1766 Suoniemi (**minun 1c7r**)

Vih.4.10.1741

Lapset:

1. Anders s.8.10.1742 ⇒ **Taulu Antila 9**
2. Carl s.9.11.1745 ⇒ **Taulu Juhantalo 9**
3. Eric s.1747, k. naimattomana 21.10.1805.
4. Johan s.27.2.1749 ⇒ **Taulu Juhantalo 10**
5. Maria s.27.10.1751, k.24.5.1820 Suoniemi. Plso Michel Michelsson Pauhu s.11.9.1746 Suoniemi, k.27.4.1831. Vih.25.5.1768. Michel oli isänsä jälkeen Suoniemen Sarkolan Pauhun isäntä 1763-. Marian ja Michelin poika Michel s.31.7.1769 oli seuraava Pauhun isäntä.

Anders oli Pakkalan talon halkomisen seurauksena syntyneen Antilan eli Antintalon 1. isäntä 1740-58. Leski Maria oli talonhaltija 1759. Anttila halottiin jo Andersin aikana. Vanhin veljistä Anders peri Antilan ja nuorempi veli Carl perusti talon, jonka nimeksi tuli myöhemmin Juhantalo, koska Carlin isännöys jäi lyhytaikaiseksi. Pikkuveljestä Johanista tuli isäntä Carlin jälkeen. Talo periytyi Johanin jälkeläisille ainakin talonhaltijaluettelon loppuun asti.

Taulu Antila 9

Anders Andersson Pakkala s.8.10.1742, k.24.10.1820

Plso Lena Henricsdr s.1750 Karkku, k.1832

Vih.19.10.1766

Lapset:

1. Maria s.5.3.1768, k.20.10.1842 Vesilahti. Plso Jöran Jöransson Ruotsila s.18.11.1757 Vesilahti, k.26.10.1829 Vesilahti. Vih.1.7.1800. Maria oli Jöranin 2. plso. Jöran oli veljensä ja isänsä jälkeen Vesilahden Palhon Ruotsilan isäntä 1750-79.
2. Anders s.13.9.1771. Anders oli Antilan isäntä 1792-1801
3. Lisa s.1773, k.1793
4. Johan s.29.10.1775, k.6.7.1806, keuhkotauti
5. Elias s.15.12.1777. Pakkalan RK:ssa 1797-1802 kuva 93 tittelinä "schol" koululainen
6. Henric s.19.11.1779 ⇒ **Taulu Antila 10**
7. Anna s.22.12.1781, k.2.6.1807, keuhkotauti
8. Josef s.1.12.1784, k.4.4.1814. Josef oli Antilan isäntä 1813-14.
9. Michael s.4.8.1788, k.18.6.1809, keuhkotauti

Anders oli Antilan isäntä 1760-91. Hänen jälkeen kolmekin Andersin poikaa olivat vuorollaan isäntinä. Ensi vanhin pojista Anders 1792-1801. Hän taisi olla ainakin tänä aikana naimaton. Andersin jälkeen isäntänä oli veli Henric 1802-12. Sitten oli pikkuveljen Josefin vuoro 1813-14. Hänkin taisi olla naimaton. Josefin kuoltua Henric päätyi taas Antilan isännäksi 1814 alkaen.

Taulu Antila 10

Henric Andersson Pakkala s.19.11.1779, k.29.5.1833 Suoniemi

Plso Sara Henricsdr s.23.1.1786 Suoniemi, k.28.3.1864 Suoniemi

Vih.x.6.1808

Lapset:

1. Henric Daniel s.24.9.1808. On naimattomana Antilan RK:ssa 1830-37, mutta ei enää seuraavassa RK:ssa
2. Maria Ulrica s.21.5.1815. On naimattomana Antilan RK:ssa 1830-37, mutta ei enää seuraavassa RK:ssa
3. Eva Lovisa s.23.1.1817, k.1818

4. Eva Carolina s.20.12.1818, k.20.11.1823
5. Anna Caisa s.21.12.1821. Ripille 1836. Antilan RK 1845-51 s.141. Avioitui Maurin rengin Carl:n kanssa ja sivulle 128. Sivun on Kauniaisen Maurin talo. Sieltä löytyy renki Carl Gustaf Gustafsson s.3.1.1812 Pirkkala ja vaimo Caisa Lisa ja poika Carl Victor Carlsson s.14.11.1844. Vihkitieto: vih.9.3.1844. Vihkihetskellä Carl oli Urmian Myrrän renki ja Anna samaisen Myrrän talon piika. Anna ja Carl muuttivat Suoniemeltä Mouhijärven puolelle Kairilan kylän Arkkilan talon Kangasniemen torppaan torppareiksi. Anna kuoli siellä 18.11.1881 ja Carl 6.4.1887. Heillä oli vain yksi lapsi: Kalle Vihtori s.14.11.1844
6. Elias s.24.7.1825, k.21.1.1899 Mouhijärvi. Plsot: 1. Eva Gustafa Isacsdr Pynnäri (Jaakkola) s.31.11.1816 Hämeenkyrö, k.15.8.1863 Mouhijärvi, Vih.17.11.1857, 2. Eva Maria Jeramiasdr Noukka s.10.10.1828 Mouhijärvi, k.20.10.1886 Mouhijärvi. Vih.14.1.1869. Elias oli Mouhijärven Mustianojan Pynnäriin isäntä 1857-63. Isännäksi hän päätyi avioitumalla talon leskiminiän kanssa. Myöhemmin torpparina Pynnäriin Kallionkielen torpassa.

Henric oli kahdessa erässä Antilan isäntä. Ensin 1802-12 ja sitten 1814 alkaen. Henricin kuoltua leski Sara avioitui 18.12.1842 (selvästi myöhemmin) Urmian Paavolan vanhaisännän Jöran Michelsson Paavolan (s.12.11.1775 Suoniemi, k.x.12.1864 Suoniemi) kanssa ja siirtyi Paavolan 184. Antila oli ollut siis jo jonkin aikaa epästabiilissa tilassa. Siitäkö johtuen taloon tuli yhteensä kolme kertaa uusi suku ennen kuin talonhaltijaluettelo päättyy. Saran isä oli Suoniemen Kauniaisen talon Palomäen torppari Henric Henricsson. Leski Sara s.138 1847

Juhantalo

Laitoin nytkin talon nimen talonhaltijaluettelon mukaisesti Juhantaloksi. Kuitenkin rippikirjassa Juhantalo on vain yksi Pakkalan ratsutiloista ja päättelen, että isännät ajateltiin olevan Pakkaloita.

Taulu Juhantalo 9

Carl Andersson Packalen (Pakkala) s.9.11.1745 Suoniemi, k.27.3.1803 Karkku

Plso Lovisa Gabrielsdr Gammal s.12.10.1747 Mouhijärvi, k.28.8.1809 Karkku.

Vih.1789.

Lapset:

1. Carl Johan Packalen s.15.11.1789 Karkku, k.6.12.1839 Karkku. Plso Lena Johansdr Huida s.14.2.1785 Raisio, k.8.12.1854 Karkku. Vih.18.10.1808 Karkku. Carl oli isänsä jälkeen Ylisen ratsutilan isäntä 1807-39. Oli ainoa Carl Anderssonin lapsi.

Carl oli ensin hetken (1768-72) Juhantalon 1. isäntä. 1789-1803 hän oli Karkun Nohkuan kylän Ylisen talon ratsutilallinen. Carl löytyy Pakkalan RK:sta 1783-88 s.98 merkinnällä "inhys" eli jostain syystä isännäksi oli tullut pikkuveli Johan, joka on samassa RK:ssa naimattomana. Carlin nimimuoto on tässä RK:ssa Carl Pachale'n ja pikkuveljen Johan Andersson. Voinee ajatella, että Carl aloitti koulukäynnin jossain triviaalikoulussa, ehkä Porissa, mutta ei jatkanut Turussa opiskelua ylioppilaaksi. Carlia ei nimittäin löydy yo-matrikelista. Ylisen taloon Carl päätyi avioitumalla talon leskiminiän kanssa. Ylisen ratsutila oli halottu Nohkuan ratsutilasta. RK:ssa on talon nimenä edelleen Nohkua. Sen talonhaltijaluettelon isäntien ja emäntien nimet ovat kaikki ruotsalaismuotoisia. Jonkinlainen säätyläistalo. Saattoi olla niinkin, että ilman opiskelustausta Carlilla ei olisi ollut asiaa Nohkuan Ylisen taloon. Ylisestä puhuttiin myöhemmin kartanona. Ylinen pysyi Carlin ja Lovisan jälkeläisillä talonhaltijaluettelon loppuun asti. Carlin ja Lovisan pojanpojanpojan Carl Anshelmin (s.21.4.1845 Karkku) ja hänen vaimonsa Anna Caisa Thomasdr Rautajoen (s.4.3.1877 Tyrvää) poika Toivo s.27.3.1879 tavallaan palasi juurilleen, kun hän hankki omistukseensa

Huittisten Ala-Mauralan ratsutilan, jonka isäntä (myös liikemies) oli 1907-18. Isännöys päättyi hänen kuolemaan 15.2.1906 punaisten murhaamana. Toivon isoäiti 5. sukupolven takaa oli Maurialan talosta. Lovisan sukunimi periytyi hänen isoisältään Mouhijärven Tiisalan ratsutilan omistajasta Turun läänin lääninviskaali Petter Gustafsson Gammalista. Lovisan isä Gabriel Pettersson oli Tiisalan seuraava isäntä

Kuva Nohkuan Ylisestä 1932 sivustolla Sukutilat Webissä

Taulu Juhantalo 10

Johan Andersson Pakkala s.27.2.1749, k.2.4.1826

Plso Lena Ericson s.1787, k.7.4.1859

Vih.15.11.1814

Lapset:

1. Ulrica s.29.2.1812 ⇒ **Taulu Juhantalo 11**
2. Eva s.1.10.1815, k.7.5.1870 Hämeenkyrö. Plso Johan Gustaf Jaskara Hämeenkyrö s.1812, k.1.7.1866 Hämeenkyrö. Vih.28.6.1835. Lapset: 1. Ulrica Lovisa s.15.9.1836, k.23.2.1912 Hämeenkyrö, 2. Euphrosyne Vilhelmina s.24.9.1838, k.11.3.1862 Hämeenkyrö, 3. Vilhelm s.23.2.1841, k.26.11.1898 Tampere, 4. Ida Gustava s.19.11.1843, k.12.4.1907 Hämeenkyrö, 5. Frans Johan s.14.9.1845, 6. Eva Mathilda s.13.12.1847, k.6.7.1864 Hämeenkyrö, 7. Justina Josefina s.17.1.1851, k.24.11.1870 Hämeenkyrö, 8. Karolina Henrika s.6.1.1854, k.28.9.1891 Hämeenkyrö. Johan oli isänsä jälkeen Hämeenkyrön Jumesniemen Jaskaran isäntä 1834-66. Jaskara oli ollut hänen esivanhemmilla talonhaltijaluettelon alusta 1540 alkaen. Johanin jälkeen Jaskaran suku vaihtui.

Johan oli veljensä jälkeen Juhantalon isäntä 1773-. Vihkiaikaan Lena oli Pakkalan piika. Yhteinen lapsi oli vihittäessä jo vajaa 3-vuotias. Näin se on talonhaltijaluettelossa, mutta myös kaste- ja vihkitiedoissa asia on niin. Johan oli jo 63-vuotias saadessaan ilm. 1. lapsensa talonsa 25-vuotiaan piian kanssa. Ehkä hän ensin ajatteli varmistavansa tyttärensä elämän taloudellisesti, mutta tuli sitten ajatelleeksi yleisemminkin Juhantalon jatkuvuuden turvaamista.

Taulu Juhantalo 11

Ulrica Johansdr Pakkala s.29.2.1812, k.10.3.1881

Plsot, kotivävyt:

1. Wilhelm Mattsson Soini s.12.9.1804 Mouhijärvi, k.31.7.1843
Vih.1828

Lapset:

1. Johan s.21.2.1830, k.8.9.1904 Suoniemi. RK 1884-93 s.68: siirtyi Juhantalon RK:sta 1884 Juhantalon työmiesten sivulle 70. R.K. No 11. Rikoskirjaa ei löydy netistä. Usein kyse oli juopottelusta. Avioitui 1. avioliittoonsa 16.8.1901 71-vuotiaana! Plso Matilda Johanna Högerman s.9.3.1861 Mouhijärvi. RK 1894-1903 s.87 mukaan Matildalla oli lapset: 1. Impi Maria Juhantytär s.22.9.1886 Suoniemi, 2. Anna Maria s.21.9.1895 Suoniemi. Matildan isä oli Matildan syntymäaikaan renki
 2. Wilhelm s.30.9.1834, k.2.11.1897. RK 1884-93 s.68: siirtyi Juhantalon RK:sta 1884 Juhantalon työmiesten sivulle 70. R.K. No 12. Rikoskirjaa ei löydy netistä. Usein kyse on juopottelusta.
 3. Ulrika Lovisa s.27.3.1838, k.1.2.1877
2. Michel Michelsson s.25.3.1811 Mouhijärvi, k.8.7.1891 Juhantalo
Vih.6.2.1846

Lapset:

5. Eva Wilhelmina s.25.11.1847. Avioton lapsi Emma Lydia s.24.1.1872
6. Carl s.23.9.1849 ⇒ **Taulu Juhantalo 12**
7. Johanna Gustava s.6.4.1852, k.17.9.1873
8. Ida Fredrica s.25.7.1854. Plso Juhantalon työmies Juha Vihtori Villenpoika Jokinen s.10.7.1870 Hämeenkyrö. Vih.19.12.1893. Lapset: 1. Kaarle Vihtori s.12.2.1894, k.6.6.1894, 2. kuolleena syntynyt poika 5.11.1896. RK 1884-93 s.70 ja 1894-1903 s.87. Juha ja Ida siirtyivät 1901 Antilan Sillanpään torpan RK:an 1894-1903 s.101, jossa Juha todetaan työmieheksi.

Wilhelm oli isäntä kuolemaansa asti. Sitten leski Ulrica oli talonhaltija 1843-46. Uusi mies Michel oli Juhantalon isäntä 1846-.

Taulu Juhantalo 12

Carl Michelsson Pakkala s.23.9.1849, k.2.6.1884

Plso Johanna Mattsdr s.21.7.1859 Suodenniemi

Vih.17.4.1883 Suodenniemi

Lapset:

1. Impi Maria s.2.3.1884, k.29.12.1884,
Carlin kuoltua vain 34-vuotiaana avioitui Johanna Vilhelm Alfred Kaarlenpoika Vuorisen (s.12.9.1858 Hämeenkyrö) kanssa. Alfredista tuli Juhantalon isäntä ja heille syntyi Juhantalossa lapset: 1. Kaarle Aleksander s.10.9.1886, k.16.10.1886, 2. Lempi Siviä s.10.9.1886, kaksoiset, k.21.6.1887, 3. Allan Wilhelm s.19.9.1887, 4. Kaarle Erik s.15.5.1889, 5. Suoma Vilhelmina s.3.11.1891, k.12.7.1891, 6. Hilja Matilda s.31.3.1893, k.16.6.1921 Suoniemi. Plso opettaja Otto Amatus Pälve s.13.9.1884 Velkua, k.17.3.1943 Suoniemi. Vih. 1914. Suoniemen RK 1903-14 s.319 (Wahalahden Kerttulan kansakoulutalo), 7. Emil s.19.5.1895, 8. Saima Johanna s.15.11.1896, 9. Wiljo Alfred s.18.1.1900. Pakkalan Juhantalon Rippikirjassa Johanin sukunimeksi on kirjattu Vuorinen. Kuitenkin lasten kastetiedoissa isäksi on kirjattu Wilhelm Juhantalo ja myös Hilja Matildan vihkitiedossa sukunimenä on Juhantalo. Sillä nimellä vein heidät Geniin.

Epilogi

Pakkala ei ole ihan keskivertotalo. 1500-luvulla tavallinen talonpoikaistalo vaurastui nopeasti. Jo 1630-luvulla talosta tuli ratsutila silloisen isännän Michelin toimiessa itse ratsumiehenä. Hän koulutti yhden pojistaan Thomaksen papiksi ja toisen pojistaan Andersin lainoppineeksi. Tyttärestä Britasta tuli pappilan emäntä. Thomaksen tiedossa olevat kolme poikaa kouluttautuivat papeiksi ja

tiedossa olevista kahdesta tyttärestä tuli papin puolisoita. Heistä toinen Kristiina oli vuosikymmeniä Nauvon Seilin hospitaalin(leprasairaala) papin puoliso. Anders koulutti jopa kuusi poikaansa ylioppilaiksi. Nuorimmasta pojasta Peristä tuli seuraava isäntä. Per valittiin jo 27-vuotiaana Karkun nimismieheksi ja hänet valittiin kaksillekin valtiopäiville talonpoikaissäädyn edustajaksi. Tiedossa on vain yksi Perin poika, Johan. Hänet koulutettiin ylioppilaaksi ja toimi kihlakunnan veronkantokirjurina. Hän syyllistyi kavallukseen, pidätettiin. Vapautui kuitenkin isänsä ja lankonsa maksettuaan kavalletut rahat. Siihen tuhoutui kuitenkin ainoan pojan elämä. Kahdesta tyttärestä tuli pappilan emäntiä. Toinen nuoremmista tytöistä sai aviottoman lapsen ja kuoli nuorena. Perin jälkeen Pakkalan isännät eivät enää kouluttaneet lapsiaan ylioppilaiksi. Pakkala jatkoi kuitenkin ratsutilana ja sääty-yhteiskunnassa jo edenneet Pakkalan jälkeläiset jatkoivat oman asemansa mukaista elämää muualla.

1740 alkoi Pakkalan halkominen, joka johti neljän eri talon muodostumiseen. Rippikirjoissa talot tunnettiin kuitenkin edelleen otsikon Pakkalan ratsutila alla.

Poimin lopuksi muutaman irtohavainnon. Mäkelän talon Carl Pakkalalla oli kuusi lasta. Kaikki nuorimmat neljä kuolivat punatautiin, heistä kolme 10 vrk:n sisällä. Yhden Pakkalan tyttärenpojista Verner Vanha-Rauvan punaiset tappoivat sisällissodan aikana. Pää oli ammuttu puhki ja rintaan oli isketty useita kertoja pistimellä. Toinen Pakkalan pojista Heikintalon ratsutilan poika Yrjö oli aseelliseksi katsottu punakaartilainen ja kuoli Tampereen vankileirillä virallisen kirjauksen mukaan tautiin, mutta ehkä tosiasiallisesti nälkään.

Juhantalons isäntä Johan Andersson Pakkala oli lähellä katkaista Pakkalan jälkeläisketjun Juhantalossa. Hän oli 65-vuotias, kun hän avioitui talon 28-vuotiaan piian kanssa. Heillä oli valmiiksi vajaa 3-vuotias tytär, josta tuli aikanaan Juhantalons emäntä. He saivat vuotta myöhemmin vielä toisen lapsen. Johanin pojanpoika Pakkaloista Johan Wilhelmsson harkitsi myös pitkään kannattaako avioitua. Riittävästi asiaa harkittuaan hän avioitui 1. liittoonsa 71-vuotiaana. Harkitsevia miehiä.